

A la ciutat de Girona, el dia dos de desembre de dos mil tres.

A les vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'Alcaldessa, Sra. Anna Pagans i Gruartmoner, i hi concorren els Tinents d'Alcalde senyors Joan Manuel del Pozo Àlvarez, Joan Olòriz Serra, Joan Pluma Vilanova, senyora Isabel Salamaña Serra, Pia Bosch Codolà i Mª Àngels Freixenet Bosch, i la regidora senyora Amèlia Barbero Rivera, i regidors senyors Ponç Feliu Latorre, Àlex Sáez Jubero i Ignasi Thió Fernández De Henestrosa, senyora Mª Lluïsa Faxedas Brujats, senyor Enric Pardo Cifuentes, senyora Zoila Riera Ben, senyors Joan Muntada Artiles, Joan Bosch Molinet i Joan Bagué Roura, senyora Montserrat Soler Vila, senyors Francesc Ferrer Gironès i Rafael Mas Juli, senyora Cristina Alsina Conesa, senyor Josep Saguer Ricart, senyora Concepció Veray Cama i senyors Josep Toribio Cusso i Juan María Castel Sucarrat.

Dóna fe de l'acte el Secretari General en funcions, Sr. Lluís Pau i Gratacós. També hi assisteix l'Interventor, Sr. Carlos Merino i Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

1.- Aprovació de l'acta de la sessió del dia 4 de novembre de 2003:

Es dóna per llegit l'esborrany de l'acta de la sessió celebrada el proppassat dia 4 de novembre, del qual s'ha tramès còpia a tots els membres del Consistori.

Fa ús de la paraula el senyor Joan Bosch i diu que a la pàgina 41, línia 24, on diu "participació" hauria de dir "adjudicació".

Ningú més no demana la paraula i, un cop introduïda la modificació expressada, queda aprovat com a acta de l'esmentada sessió.

2.- Assabentats.

*** Decret de l'Alcaldia-Presidència de data 26 de novembre de 2003:**

- 1.- "1r. Procedir a la publicació en el Butlletí Oficial de la Província del text sencer de les Ordenances Fiscals per a l'exercici de 2004 definitivament aprovada tal i

com determina l'article 17.4 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, Reguladora de les Hisendes Locals.

Igual publicació s'efectuarà en el Tauler d'Edictes de l'Ajuntament i a l'Oficina d'Informació i Atenció al Ciutadà.

2n. Donar compte al Ple del present Decret en la primera sessió que se celebri.”

Sense cap intervenció, el Ple de la Corporació es dóna per assabentat del contingut de l'anterior resolució de l'Alcaldia-Presidència.

3.- Ratificacions.

*** Acord de la Comissió de Govern de data 6 de novembre de 2003:**

1.- “1r. Aprovar la memòria explicativa i plànol de delimitació de les edificacions afectades per la Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions sense continuïtat amb la trama urbana, per tal d'establir les mesures de prevenció d'incendis forestals.

2n. Incorporar aquesta documentació al Manual d'actuació municipal per incendis forestals aprovat per aquest Ajuntament el 24 de setembre de 2002.

3r. Sotmetre aquest acord a la ratificació de l'Ajuntament en Ple en la primera sessió que se celebri.”

El senyor Francesc Ferrer demana informació en relació al plànol que s'ha enviat al Departament de Medi Ambient sobre les urbanitzacions que no fan continu amb la ciutat i que s'han de protegir contra els incendis. Nosaltres voldríem expressar que a l'expedient que hem examinat diu que a la ciutat de Girona no hi ha absolutament cap urbanització o cap nucli urbà que estigui separat de la ciutat i que, per tant, no s'ha d'aplicar la llei contra els incendis; només fa referència a cases que estan dins un bosc. Aleshores, segons la nostra manera d'entendre, possiblement sí que hi ha urbanitzacions o barris que estan aïllats de la ciutat i que per tant no tenen un continu, per exemple a Font de Pólvora darrerament hi va haver un incendi aquest estiu, i possiblement s'haurien de complir les normes que diu la Llei del Parlament de Catalunya. Nosaltres entenem que això que es va enviar el dia 7 de novembre de 2003 al Departament de Medi Ambient, que es va enviar abans que ho aprovés aquest Ple, entenem que possiblement hauríem d'haver pensat que hi ha nuclis urbans que són discontinus amb la ciutat i que per tant s'hi ha d'aplicar la llei en el sentit que hi ha d'haver tallafocs, hi ha d'haver mesures en el bosc que circunden aquests barris. Ens agradaria saber la seva opinió sobre els termes.

La senyora Alcaldessa indica que el que es va enviar ho havia aprovat la Comissió de Govern i és el que realment preveu la Llei. Una altra cosa és que lògicament estem molt interessats tots plegats en posar mesures preventives per tenir aquestes zones el màxim de protegides, i això es fa, per altra banda també, a part del que preveu aquesta Llei en relació a aquestes urbanitzacions sense continuïtat, amb el Pla d'emergència d'incendis aprovat per aquest Ple, de nivell més global a tota la ciutat. Això fa referència únicament al que estableix la Llei, i se'ns va sol·licitar des del

Departament. De totes maneres, estem d'acord en posar atenció en tots i cadascun dels indrets que ja tenim detectats i que poden tenir risc d'incendi.

El senyor Ferrer insisteix dient que entenen que la llei preveu dues situacions: una, la dels nuclis urbans aïllats de la ciutat, i que per tant no tenen un continu amb carrers; i l'altra, tots aquells edificis que estan situats dins d'un bosc. Aleshores, el que ha fet la Comissió de Govern és aprovar una cosa abans que el Ple. La llei diu que primer ho havia d'aprovar el Ple, no la Comissió de Govern, i el que s'ha enviat al Departament de Medi Ambient és una cosa que només parla de cases situades dins del bosc, però no parla en cap cas dels barris, i nosaltres entenem que això dels barris és molt important, atès que significa obligacions no solament de l'Ajuntament sinó també de les persones que hi viuen i que s'han de preocupar, quan estan en contacte amb masses arbòries, de tenir una separació d'un tallafocs per tal de que no hi hagin els problemes que hi ha normalment a l'estiu. Jo demanaria que es complís la llei en els dos termes, barris aïllats i cases. Amb les cases ja s'ha fet, però quant als barris aïllats, hi ha algun barri, com el de Montjuic, i algun altre, on possiblement s'haurien de prendre mesures per evitar-ho o per preveure-ho, atès que això signifiquen unes obligacions per nosaltres pel municipi, però les persones que viuen en aquests nuclis també tenen unes certes obligacions.

El senyor Ponç Feliu expressa que ho han estudiat els tècnics municipals i han vist que a nivell legal de compliment d'aquesta Llei, Girona no té cap urbanització aïllada sinó que totes elles tenen continu. Només s'entén, en compliment d'aquesta normativa, que hi ha edificis, masos singulars, masos concrets al sector est del municipi, al sector de les Gavarres, que aquests sí que estan aïllats pròpiament del que seria el nucli urbà. La resta estan connectats d'una manera o altra en el que seria la trama urbana i per tant, queden exempts del compliment d'aquesta normativa. Tot i això, estem reveient a nivell d'àrea i a nivell del pla de prevenció i d'incendis forestals, mesures per mirar de crear aquest cinturó de 100 metres de seguretat que és el que preveu la llei, malgrat que no haguem de complir-lo perquè la llei, en el cas concret de Girona i en estudis sobre el paper i mirant els mapes, s'ha vist que no cal que haguem de complir aquesta normativa perquè s'entén que aquests barris, aquestes urbanitzacions, no són aïllades sinó que estan formant part de la trama urbana. De fet, aquesta llei està feta per municipis que tenen urbanitzacions aïllades a quilòmetres de distància del que seria el nucli del municipi, com passa molt sovint en nuclis rurals, que les urbanitzacions que són més grans estan molt aïllades del que seria el propi nucli urbà. Per tant, en aquest cas, a Girona s'entén, i tècnicament s'ha entès així, que no s'han de complir.

Sense cap més intervenció i per unanimitat, el Ple de la Corporació ratifica l'expressat acord de la Comissió de Govern.

4.- COMISSIÓ INFORMATIVA D'ADMINISTRACIÓ I RÈGIM INTERIOR:

4.1. Aprovació de la denominació de carrers de la ciutat.

Atesa la necessitat de donar nom i perllongar espais públics de la ciutat, la Comissió Informativa d'Administració i Règim Interior, sotmet al Ple de la Corporació l'adopció d'acord en els següents termes:

“1r.- Atorgar les següents denominacions, de conformitat amb l'apartat IV de la Resolució de 9 d'abril de 1997, per la què es disposa la publicació de la Resolució d'1 d'abril, de la Presidenta de l'Institut Nacional d'Estadística i del Director General de Cooperació Territorial, als vials i espais públics que figuren en els plànols que s'acompanyen a la proposta:

Sector de Montilivi:

PLAÇA de GEORGE ORWELL, (Motihari, Bengala 1903 – Londres 1950), assagista i novel·lista; a l'espai delimitat pel nord amb el carrer Emili Grahit, pel sud amb el carrer Andreu Tuyet Santamaria i per l'oest amb el carrer Carles de Bolós.

JARDINS DE LA FONT DEL BOU, espai delimitat per la plaça del Països Catalans, carrer Emili Grahit i el riu Onyar.

Sector de Domeny:

CARRER DE CAN BENET DEL RIU, el vial perpendicular a la carretera de Sant Gregori, que va nord a sud fins al riu Ter.

Sector de Barri Vell:

JARDINS DE JOAN FUSTER i ORTELLS, (Sueca 1922 – 1992) assagista, historiador, crític literari i poeta; els situats entre la muralla, l'edifici de les Àligues i la seu de la Universitat .

JARDINS D'EUSEBI COLOMER i POUS, (Girona 1923 – Sant Cugat 1997), filòsof i teòleg; a l'espai delimitat pel nord amb el carrer Muralla, sud-est amb el passeig General Peralta i oest amb el passeig Fora Muralla.

Sector de Fontajau:

PLAÇA DE MIQUEL MARTÍ i POL, (Roda de Ter, -Osona- 1929 – Vic 2003), poeta; a la situada entre el carrer Valentí Almirall, pel nord, amb la rotonda de Josep Tarradellas i Joan, per l'est, amb el carrer de Sant Gregori, pel sud i amb el carrer de Can Sunyer, per l'oest.

Sector de Vista Alegre:

PASSATGE DE L'ONYAR, el situat entre el carrer Onyar i el carrer de l'Olivera.

Sector l'Avellaneda:

ROTONDA DE FORNELLS DE LA SELVA, a la situada a la carretera de Barcelona, limítrof amb el municipi de Fornells de la Selva.

2n.- Perllongar les següents vies urbanes:

Sector de Domeny

CARRER de CAN TORROELLA, de nord a est fins a la carretera Antiga d'Amer.

Sector de Santa Eugènia:

CARRER de JOAN MASO i VALENTI, d'oest a est fins a l'avinguda de Josep Tarradellas i Joan i paral.lel a la sèquia Monar.”

La senyora Barbero manifesta que tots tenen la proposta global que se sotmet avui a l'aprovació, per tant, no val la pena llegir-la, però sí que és oportú com a mínim fer menció a la categoria humana i intel.lectual de les persones a les quals l'Ajuntament, dintre d'aquesta denominació, vol retre si més no un petit homenatge.

En primer lloc, al filòsof i teòleg gironí Eusebi Colomer, l'obra del qual ha estat analitzada aquests dies a Girona en el simposi internacional organitzat per la UdG, arribant a conclusions d'entre d'altres que, a mesura que passa el temps, la seva obra s'ha anat convertint en un referent en el camp de la història de la filosofia. Donarà nom als jardins que hi ha al Barri Vell, situats entre el passeig Forà Muralla, el carrer General Peralta i el carrer Muralla.

En Joan Fuster, assagista, historiador i poeta amb projecció històrica, és una autodidacte i una persona compromesa amb el seu país i el seu temps. Va rebre diferents guardons, va ser President de l'Associació d'escriptors en llengua catalana, des del 87 al 91, poc abans de la seva mort; i també, el Consell de la Generalitat Valenciana li va concedir, després de la seva mort, l'alta distinció al mèrit cultural. Donarà nom als jardins situats a la part posterior del Rectorat de la Universitat fins a la Muralla.

En George Orwell, del qual se celebra enguany el centenari del seu naixement, és un assagista i novel.lista anglès, del qual podem recordar entre tota la seva obra, potser una de les millors “La revolta dels animals”, i que a més a més, l'any 1936 va participar en la guerra civil espanyola al costat del POUM. Aquests dies a Girona hi ha una important exposició commemorativa a la Casa de Cultura. Donarà nom a una plaça del sector de Montilivi, on s'ubicarà el nou local de l'associació de veïns i una zona de petanca.

Per últim, destacar la figura del poeta Miquel Martí Pol, que va morir fa pocs dies, i que ha estat, com tots sabem, el poeta en llengua catalana més popular i llegit. Ha rebut molts homenatges populars, també nombroses distincions alhora que diferents institucions culturals, i també el Parlament de Catalunya i molts ajuntaments proposen o han proposat que es presenti la seva candidatura al Premi Nobel de Literatura. Donarà nom a una plaça emblemàtica del sector de Fontajau, emblemàtica perquè és fruit d'un projecte de les entitats i dels veïns de Germans Sàbat, de Taialà i de Fontajau, un projecte que es diu “Mil i una veus”, i per tant podríem afegir una veu més, la del poeta.

El senyor Olòriz vol exposar tres qüestions. Primera: sense desmerèixer tots i cadascun dels proposats, que em mereixen molt de respecte, una preocupació compartida per l'equip de govern i estic segur que per tots vostès, que és la manca de dones en aquest tipus de propostes, que ens ha de fer replantejar a fons els mitjans per la investigació concreta de la història local, per aconseguir que la veu de les dones es vegi més clarament representada en els nostres carrers; tanmateix, doncs, aquelles dones que han jugat un paper històric en el nostre país i més enllà, que també s'haurien de veure cadascuna d'elles reflectida en els nous carrers i places de la ciutat. Sé que és una preocupació compartida però no està de més dir-ho, perquè necessita explicacions polítiques de tots. Un segon element és afegir-me, i em sembla d'una manera solemne, a què Martí i Pol té una plaça a la ciutat de Girona. Em sembla també molt important, però a més a més, i com a tercer element, que ja ha citat la meva companya de l'equip de govern, hem de fer compatible tot un llarg procés per a la creació d'aquesta plaça, perquè aquestes mil i una veus se sentin plenament representades a la plaça, en la configuració de la plaça, en la participació que aquesta plaça tingui en aquell projecte de les rajoles amb els noms de les persones d'aquells nous catalans, i ara persones que porten molts i molts anys arrelades a la nostra terra, que han teixit, que han cosit en aquesta plaça, barris tant representatius com el de Germans Sàbat, Taialà i Fontajau. Aquesta per mi ha de ser una preocupació perquè les expectatives en la participació d'aquesta plaça, fins i tot en construir el nom d'aquesta plaça, no es vegin enterbolides perquè nosaltres, com a Ajuntament Ple, li hàgim donat un nom sense haver pogut fer una àmplia consulta amb tots i cadascun d'aquests sectors. Aquesta és una preocupació que em sembla que és important reflectir avui aquí.

El senyor Mas indica que el seu Grup s'afegeix a la preocupació que expressava el senyor Olòriz per la presència de dones en el nomenclator ciutadà. Sabem que sempre s'ha intentat; aquesta vegada sembla ser que no ha pogut ser, però bé, ens agradaria també que en el futur, no només poséssim noms de dones als carrers sinó que hi haguessin moltes dones que s'ho mereixessin, més que els homes si cal. No se si se m'ha entès, ho dic en el sentit que la discriminació positiva sempre ha d'estar molt justificada. Bé, suposo que se m'entén.

Voldria destacar també que d'aquests nous noms que posarem en el carrer, hi ha quatre persones que estan lligades al món cultural; hi ha dos escriptors, en George Orwell i en Miquel Martí Pol, un assagista, en Joan Fuster, i un historiador de la filosofia que és l'Eusebi Colomer, quatre persones que per nosaltres tenen un sentit especial perquè lliguen amb les nostres referències culturals. Val la pena de destacar el cas de Miquel Martí Pol, la seva mort recent justifica, penso que avui hi fem una menció especial, la seva obra poètica, que és valuosa, la seva actitud cívica, que és molt digne i molt conseqüent, han fet que Miquel Martí Pol fos un dels poetes més llegits de tots els països catalans, i un dels poetes més populars. I, curiosament, la popularitat no ha anat en detriment de la qualitat. Tothom que l'hagi llegit, i que l'hagi llegit força, sap perfectament que qualitat i popularitat, en el cas de Miquel Martí i Pol han anat sempre juntes. Penso que en un món mancat de poesia, mancat de sentiments moltes vegades, en un món també mancat de valors cívics, el fet que aquest Consistori li dediqui una plaça té més sentit que mai, i que és un homenatge ben merescut. Precisament perquè

aquest homenatge sigui més visible per donar-li encara més importància, voldríem proposar a l'equip de govern que en aquesta plaça s'hi posés algun element més destacable, algun element molt més visible que no pas la simple placa dient el nom de "Plaça de Miquel Martí i Pol"; podria ser un monòlit, podria ser una escultura, en definitiva algun element destacable que cridi l'atenció i que ens recordi que aquell espai és la plaça de Miquel Martí i Pol.

El senyor Bagué diu que en nom del grup municipal de CiU vol fer públic que donarem un sí a la proposta de denominació d'aquests carrers, i en tot cas, fer referència que segons sembla, la portaveu del nostre grup municipal, la meua companya Zoila Riera, va plantejar aquesta qüestió de la discriminació positiva o de la conveniència d'atorgar noms de dones més o menys il.lustres en els diferents carrers i places de la ciutat. Fer simplement esment d'això i anunciar el nostre vot positiu.

La senyora Alcaldessa indica que és evident que en aquesta proposta no hi ha cap nom de dona. Justament una mica pel que deia el senyor Oldriz, que en vam estar parlant, i la senyora Riera també ho havia manifestat, i molts altres, miraríem d'intentar fer un tipus de beca sobre la historiografia a la ciutat de Girona respecte a les dones. Jo crec que això, si ho poguéssim lligar fins i tot públicament, podria ser un bon element d'estudi i de reflexió. Aprofitant que hem parlat d'aquest tema, m'he assabentat fa dos o tres dies, i tampoc calia canviar les coses, però crec que la podem posar a la llista després d'haver estudiat una mica la seva obra, que va morir a Blanes, Maria Castañer, una poetessa nascuda a Girona, i no se si va ser diumenge passat o l'anterior; ha mort a 90 i escaig anys, filla de Girona, d'una família coneguda, la família Castañer, va exercir ben bé fins que va tenir 60-65 anys i arran d'una malaltia ha mort uns quants anys més tard a la ciutat de Blanes. La podríem posar en una llista que saben que de tant en tant anem fent, i per casualitat, després d'haver proposat tots els noms i d'haver anat a les comissions informatives, Maria Castañer pot ser una futura persona per tenir present.

Si els sembla, reconeixent tots aquest petit i senzill homenatge de la plaça Miquel Martí i Pol, aquest poeta al que tothom ja ha fet referència, allò que deia el senyor Mas, jo crec que aquesta plaça tindrà ja una identitat perquè és fruit, com ha dit la regidora, d'un treball comú de totes les entitats (parròquia, associació de veïns del marge esquerra del Ter, ...) i també se m'acut aquí de buscar un poema de Martí i Pol que faci referència, i segur que el té, a temes treballats pels veïns que confluïran, quan acabi tot el projecte, en aquesta plaça.

Ningú més no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

5.- COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA. DESENVOLUPAMENT LOCAL I PROMOCIÓ DE LA CIUTAT:

5.1. Adhesió íntegra al Conveni subscrit entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies en matèria d'intercanvi d'informació tributària i col.laboració en la gestió recaptatòria amb les entitats locals.

Vist el Conveni de col·laboració entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies en matèria d'intercanvi d'informació tributària i col·laboració en la gestió recaptatòria amb les Entitats Locals.

Atès el marc de col·laboració mútua que ha de presidir les relacions entre les Administracions públiques i, de conformitat amb la clàusula tercera del propi conveni, la Comissió Informativa proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent acord:

“Aprovar l'adhesió íntegra de l'Ajuntament de Girona al Conveni subscrit entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies en matèria d'intercanvi d'informació tributària i col·laboració en la gestió recaptatòria amb les Entitats Locals.

Facultar l'Alcaldessa, o persona en qui delegui, per a l'assignatura dels documents que es derivin d'aquest acord.”

La senyora Freixenet comenta que el dia 15 d'abril de 2003, l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Federació Espanyola de Municipis van signar quatre convenis de col·laboració entre l'Agència Tributària i els ajuntaments. Ens ha semblat oportú, després del seu estudi, presentar avui al Ple l'adhesió a dos d'aquests convenis que ens poden beneficiar. Respecte del primer, el conveni que ara ens ocupa, que és un conveni d'intercanvi d'informació i col·laboració en la gestió recaptatòria, aquest conveni s'articula en base als articles 112.1 i 113.1 de la Llei general tributària, en els que s'expressa que totes les entitats públiques estan obligades a subministrar a l'administració tributària qualsevol dada i antecedent amb transcendència tributària mitjançant disposicions generals o requeriments concrets, i que aquesta col·laboració s'estén a totes les administracions tributàries als efectes del compliment d'obligacions fiscals en l'àmbit de les seves competències. Per tant, es formula el present conveni de col·laboració que té per objectiu establir un marc de col·laboració sobre les condicions i procediments per l'intercanvi d'informació i la col·laboració en la gestió recaptatòria. Nosaltres entenem que la signatura d'aquest conveni facilitarà a l'Ajuntament de Girona sobretot informació puntual i precisa sobre el cens de contribuents, especialment l'IAE, sobre la titularitat de dipòsits bancaris i fons d'inversions de deutors en tota la província; igualment també el conveni facilitarà un procediment àgil per retenir aquelles devolucions tributàries de contribuents que a la vegada siguin deutors en fase d'embarcament a les entitats locals. Tot aquest procediment s'instrumentarà via telemàtica. És per tot això que em sembla convenient l'adhesió de l'Ajuntament de Girona a aquest conveni i la proposem a aquest Ple.

El senyor Ferrer diu que han llegit atentament aquest pacte entre la Federació Espanyola de Municipis i l'Agència Tributària. El trobem correcte perquè és una informació fluïda entre dues administracions, i en definitiva això anirà bàsicament a favor de l'Ajuntament de Girona, atès que totes aquelles persones que estan amb un impagat en relació a l'ajuntament, a partir d'ara, sobretot amb els dipòsits bancaris, i fins i tot amb els fons de valors que tinguin en els bancs, això serà possible ser conegut per l'ajuntament. Jo crec que aquest tema és molt important, fins i tot que sigui divulgat

atès que pot ser dissuasori per moltes persones que tenim deutes amb el municipi (o no paguen, una multa, una penyora, ...), pensant-se que no serà possible trobar-los. A mi em sembla que si a partir d'avui l'Agència tributària informa puntualment dels dipòsits bancaris més els comptes de valors de tots els ciutadans que estiguin en deute amb l'ajuntament, això és molt important. Nosaltres no hi tenim res a dir. Per altra banda, també veiem un tema, que és la liquidació de l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres, el famós ICIO, que també l'ajuntament, a la recíproca, haurà d'informar a l'agència tributària, i sobre aquest tema jo entendria que nosaltres, en la legislació vigent, els municipis que cobren IBI periòdicament n'han de fer una revisió. Ja deu fer ara uns tretze anys que es va fer la darrera revisió dels valors cadastrals dels IBI's, entenem que el cost d'aquestes empreses que fan aquestes revisions és molt elevat i jo diria que si efectivament, avui, l'Ajuntament cobra tots els IBI's que ha de cobrar, la revisió no caldria fer-la si efectivament el Departament d'Urbanisme informés a Intervenció o al Cadastre els impostos sobre construccions, instal·lacions i obres, atès que tota nova construcció automàticament ja seria donada d'alta d'IBI, fins i tot sense necessitat que el subjecte passius n'hagués de fer la declaració. Per tant, jo diria que estem d'acord amb la informació mútua i recíproca, o l'intercanvi d'informació tributària i de col·laboració en la gestió recaptatòria, però també, dins de la Casa, dins de l'Ajuntament, també hauria d'haver aquesta vehiculació d'informació atès que ningú es pugui escapar que fent edificis no pagui l'IBI. Realment és això.

Ningú més no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

5.2. Adhesió íntegra al Conveni subscrit entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies per la recaptació en via executiva dels tributs de les Entitats Locals per part de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Vist el Conveni de col·laboració entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies per a la recaptació en via executiva dels tributs de les Entitats Locals per part de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Atès el marc de col·laboració mútua que ha de presidir les relacions entre les Administracions públiques i, de conformitat amb la clàusula quatre del propi conveni, la Comissió Informativa proposa al Ple de la Corporació l'adopció del següent acord:

“Aprovar l'adhesió íntegra de l'Ajuntament de Girona al Conveni subscrit entre l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies per a la recaptació en via executiva dels tributs de les Entitats Locals per part de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Facultar l'Alcaldessa, o persona en qui delegui, per a l'assignatura dels documents que es derivin d'aquest acord.”

La senyora Freixenet explica que aquest segon conveni que presenten avui per adherir-s'hi és un conveni per a la recaptació en via executiva dels tributs locals per part de l'Agència tributària. En definitiva, aquest conveni que es en base a l'art. 8 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, ja s'afirma que les administracions tributàries de l'Estat, de les Comunitats Autònomes i de les entitats locals col.laboraran en la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals, permetent a l'Agència tributària assumir la gestió recaptatòria de tributs locals o autonòmics quan aquesta s'encomani per llei o per conveni. Per tant, es proposa l'adhesió de l'ajuntament de Girona a aquest conveni de col.laboració per a la recaptació en via executiva dels tributs de les entitats locals. Tot això ens permetrà ampliar la recaptació dins tot el territori nacional.

Ningú no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

5.3. Resolució de l'escrit d'allegació presentat pel grup municipal de CiU i de la reclamació presentada pel grup municipal d'ERC al pressupost municipal de 2004. Aprovació definitiva del Pressupost municipal 2004.

Per acord del Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 4 de novembre de 2003, es va aprovar inicialment el Pressupost Municipal per l'any 2004, i de conformitat amb el previst a l'art. 150 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre reguladora de les Hisendes Locals, ha estat exposat al públic segons edicte publicat al BOP de Girona núm. 213 de data 7 de novembre de 2003.

Durant el tràmit d'exposició pública s'han presentat dues reclamacions que al·leguen en síntesi el següent:

1.- Reclamació presentada per la Sra. Zoila Riera i Ben, com a regidora i portaveu del GRUP MUNICIPAL DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ a l'Ajuntament de Girona, per la que es formula una sèrie de propostes alternatives al pressupost de despeses relatives a les inversions que es consideren d'execució prioritària per la ciutat en el proper any:

- Financiació de la redacció i execució d'un projecte per dotar d'aparcaments suficients a l'Hospitat Josep Trueta, acabant amb l'estacionament de vehicles als laterals de l'avinguda de França, pel que proposa destinar a aquesta inversió les partides 04 20 4300 601.49 "Carril Bici Emili Grahit" d'import 240.000 euros i 04 20 4300 601.50 "Carril Bici Sant Gregori" d'import 60.000 euros.
- Financiació de la redacció i execució d'un projecte de reforma urbanística del carrer de la Rutlla, pel que es proposa destinar a aquesta inversió les partides 04 20 4300 601.41 "Actuacions a Barris" d'import 300.000 euros i 04 41 4520 680.00 "Patrimoni" d'import 200.000 euros.
- Adquisició de patrimoni per dotar d'equipaments cívics, culturals i esportius a aquells barris que no en disposin o que disposant-ne, aquests siguin insuficients, que es finançarà amb la partida 04 41 4520 680.00 d'import 255.980 euros.

2.- Reclamació presentada pel Sr. Francesc Ferrer Gironès actuant en nom del GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA a l'Ajuntament de Girona, en el sentit de que s'incloguin en el Capítol 2 de despeses tres noves partides que seguidament s'indicaran, fonamentant aquesta proposta en el Pacte de Govern signat en data 13-6-2003 en el que constaven aquests compromisos:

- Partida destinada a la creació del Senat dels Joves amb una dotació de 18.000 euros
- Partida destinada a Coordinar sistemes de voluntariat que facilitin el contacte amb la cultura i la llengua catalanes de les persones nouvingudes, amb una dotació de 9.000 euros
- Partida per aplicar la nova política de democràcia participativa, que comporta la fomulació d'una nova política comunicativa i d'informació i la creació i revitalització de canals participatius, amb una dotació de 10.000 euros

Atès que de conformitat amb el previst a l'art. 150 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, els interessats durant el termini d'exposició pública del pressupost podran examinar i presentar reclamacions davant el Ple. No obstant això, conforme a l'establert a l'art. 151 de la mateixa Llei 39/1988, la presentació de reclamacions a l'aprovació inicial del Pressupost Municipal està limitada pel que respecta al subjecte, per quant només tenen la consideració d'interessats les persones determinades legalment, i està limitada pel que respecta a l'objecte, per quant les reclamacions només es podran fonamentar en el supòsits determinats legalment.

Atès pel que respecte al límit subjectiu, de conformitat amb el previst a l'art. 151, apartat 1, de la Llei 39/1988, tenen la consideració d'interessats els habitants del territori municipal, els que resultin directament afectats, encara que no habitin en el territori municipal, i finalment, els Col·legis Oficials, Cambres Oficials, Sindicats, Associacions i demés Entitats legalment constituïdes per vetllar pels interessos professionals o econòmics i veïnals, quan actuen en defensa dels que els hi son propis.

De conformitat al previst a l'art. 23 del R.D. 2568/1986 de 28 de novembre, Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals i a l'art. 63.1 del Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Girona, els Grups Municipals son grups polítics que es constitueixen pels membres de les Corporacions Locals amb una mateixa tendència política als efectes de la seva actuació corporativa, amb la finalitat de cohesionar la seva actuació municipal, i segons art. 29 del R.D. 2568/1986, els seus components designats per cada Grup Municipal formen part i representen al seu Grup en tots els òrgans col·legiats municipals. Per tant, els Grups municipals son entitats o agrupacions que no tenen personalitat jurídica, que es formen amb l'única finalitat d'organitzar l'actuació municipal de cada tendència política que tingui representació a l'Ajuntament, però en cap cas es poden considerar inclosos en la condició d'interessats que defineix l'apartat 1 de l'article 151 de la Llei 39/1988.

L'apartat 1 de l'article 151 estableix els canals pels que determinades persones físiques o jurídiques poden presentar reclamacions a l'aprovació del pressupost

municipal, entre les quals no es troben el Grups polítics, per quant la legislació vigent ja estableix els corresponents canals de participació a través dels quals poden presentar les seves propostes o al·legacions.

Atès que la manca de consideració dels Grups Municipals com interessats en el procediment d'aprovació del pressupost municipal, determina la inadmissibilitat de les reclamacions presentades, sense necessitat d'entrar a examinar el contingut de les reclamacions. No obstant això, es considera convenient realitzar-ho motiu pel qual seguidament s'entrarà en el fons de les al·legacions efectuades.

Atès que les reclamacions presentades no es refereixen a cap dels supòsits previstos a l'art. 151.2 de la Llei 39/1988 pels fonaments jurídics que a continuació s'indicaran, quedant fora del límit objectiu que determina aquest precepte per poder presentar reclamacions a l'aprovació del pressupost.

L'article 151, apartat 2, de la Llei 39/1988, estableix que únicament es pot reclamar contra l'aprovació del Pressupost municipal, en primer lloc, quan no s'ha observat el procediment legalment establert en la seva elaboració i aprovació; en segon lloc, per haver-se omès el crèdit necessari per al compliment d'obligacions exigibles a l'Entitat local, en virtut de precepte legal o de qualsevol altre títol legítim, i en tercer lloc, per ser manifesta la insuficiència dels ingressos en relació a les despeses pressupostades o be insuficiència d'aquestes respecte a les necessitats per les que està previst.

Pel que respecte a la reclamació presentada pel Grup Municipal de Convergència i Unió, es tracta d'una proposta política de realitzar tres inversions concretes que es finançaran amb les partides corresponents a altres inversions previstes en el pressupost que es deixaran de realitzar per considerar-se menys urgents. La formulació d'aquesta reclamació s'hauria d'haver realitzat en tot cas per aquest Grup Municipal en els òrgans col·legiats en què intervé, sigui a través de la Comissió Informativa d'Hisenda, o en el mateix Ple, en els quals procedeix el seu debat i votació, i és el Ple de la Corporació, així mateix, el que per majoria simple en la votació decidirà quines son les inversions que considera més necessàries que s'han de finançar amb el pressupost municipal per a l'any 2004, però en cap cas, aquesta reclamació te encaix en cap dels supòsits previstos a l'art. 151.2 de la Llei 39/1988.

Pel que respecte a la reclamació presentada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana, en que també es proposen tres despeses concretes, a més del fonament fàctic i jurídic expressat en l'apartat anterior, s'ha de considerar que tampoc te encaix en cap dels supòsits previstos a l'art. 151.2 de la Llei 39/1988, malgrat que es fonamenta la reclamació en considerar que es tracta del compliment d'obligacions exigibles segons el Pacte signat en data 13-6-2003. Al respecte, s'ha de considerar que no es tracta d'un compromís exigible a l'Ajuntament, que és el supòsit legal que determina l'apartat b) de l'art. 151.2 de la Llei 39/1988, sinó d'un compromís entre partits polítics per fer viable la governabilitat municipal, quedant aquest compromís circumscrit en l'esfera política en que es mouen el partits, i no en l'esfera administrativa o jurídica que requereix un títol

legítim perquè una obligació pugui ser exigible a l'Ajuntament i s'hagi d'incloure el corresponent crèdit en el pressupost.

Atesos els fets i fonaments legals expressats, procedeix declarar la inadmissibilitat de les reclamacions presentades pels Grups Municipals de Convergència i Unió i Esquerra Republicana, en primer lloc, per quant no tenen la consideració d'interessats per poder presentar reclamacions a l'aprovació del pressupost municipal, i en segon lloc, per quant es realitza la proposta política de noves inversions que no és cap dels supòsits previstos legalment per poder presentar reclamació, sens perjudici que el Ple de la Corporació del que formen part aquests Grups Municipals, debati i aprovi mitjançant votació amb el quòrum legalment exigible les inversions que ha de finançar el pressupost per a l'any 2004.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa de Serveis Econòmics, proposa al Ple Municipal l'adopció del següent acord:

1er.- Declarar la inadmissibilitat de les reclamacions presentades per la Sra. Zoila Riera i Ben, com a regidora i portaveu del GRUP MUNICIPAL DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ a l'Ajuntament de Girona i pel Sr. Francesc Ferrer Gironès actuant en nom del GRUP MUNICIPAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA a l'Ajuntament de Girona, de conformitat amb el fonament fàctic i jurídic que consta en la part expositiva del present acord, del qual se'ls hi donarà trasllat íntegre.

2on.- Aprovar definitivament el Pressupost Municipal que es presenta equilibrat per a l'any 2004, per un import 70.217.585'00 € al que queda incorporat com a document annex la plantilla de personal i la relació de llocs de treball previstos per al 2004 i aprovar els pressupostos de la societat INICIATIVES I PROJECTES MUNICIPALS, S.A. per un import de 31.800,00 € de l'organisme autònom PATRONAT CALL DE GIRONA, per import de 391.000,00 € de l'organisme autònom FUNDACIÓ CENTRE D'ACOLLIMENT I SERVEIS SOCIALS, per import de 471.920,00 € i de l'organisme autònom ESCOLA DE MÚSICA, per import de 600.759,00€ així com l'estat de consolidació amb el Pressupost Municipal, amb un total de 64.931.704,00 €

3er.- Ordenar la publicació al Butlletí Oficial de la Província de Girona del resum per capítols de cadascun dels Pressupostos que integren el Pressupost General definitivament aprovat i ordenar la tramesa d'una còpia del Pressupost General a l'Administració de l'Estat i a la Generalitat de Catalunya.”

La senyora Freixenet diu que respecte a aquest punt, i a la vista de les reclamacions dels pressupostos municipals del 2004, aprovats provisionalment pel Ple del passat 4 de novembre, presentades pels grups de CiU i ERC, hem dit que es desestimen tècnicament les dues reclamacions en quant no s'ajusten a dret, d'acord amb l'art. 151 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals. Ara bé, tot i això, tal com es va informar en la comissió informativa d'Hisenda, prèvia a aquest Ple, la voluntat d'aquest govern és establir una via de diàleg respecte aquest tema, i per

tant, d'informar de les decisions polítiques preses i dels possibles acords que es puguin establir.

Per tant, respecte a les al·legacions presentades pel grup de CiU, que fan referència a les inversions previstes al pressupost de l'any 2004, manifestar el següent:

1.- Que és un tema prioritari de l'equip de govern dotar l'Hospital Josep Trueta d'aparcaments suficients. Per això, i ara que la zona destinada a l'helicòpter ha quedat lliure, es pot establir un nou equipament d'aparcaments per aquesta zona hospitalària. La proposta que pensa formular aquest govern properament en aquest Ple difereix de la proposta presentada per CiU només en la forma, ja que s'instrumentarà via concessió administrativa i no amb càrrec al pressupost.

2.- Que també és una prioritat de l'equip de govern la reforma del carrer de la Rutlla, i per això és un compromís d'aquest govern presentar i aprovar el projecte dins d'aquest any 2004. En aquests moments, la reforma d'aquest carrer està formulada en dos projectes que corresponen a dos trams ben diferenciats. L'últim d'aquests ha acabat la seva redacció fa poc temps. Cal encarregar, entenem, un text refós de tot el carrer, i un cop aquest estigui enllestit, presentar-lo a l'aprovació d'aquest Ple. L'execució d'aquesta obra, que té un cost força elevat, és convenient que quan es realitzi es faci amb dos o tres fases i no més, i també és un compromís polític iniciar l'execució del projecte dins d'aquesta legislatura.

Val a dir que les inversions que es prioritzen a cada exercici venen condicionades també per l'import que representen per la ciutat. Durant l'any 2004, el pressupost d'inversions ve condicionat per grans obres inusuals que suposen un volum molt elevat dins la inversió possible total.

Per últim, i respecte a la partida de patrimoni que CiU proposa destinar en part a la compra d'immobles per destinar-los a equipaments cívics, culturals i esportius en determinats barris amb més dèficit en aquest tipus de dotacions, com poden ser el Barri Vell, l'Eixampla i La Devesa, val a dir que respecte el primer, l'Ajuntament ja disposa d'immobles que pot destinar a aquests usos, com el Cinema Modern o l'antic Conservatori; pel segon, el Pla General ja preveu una dotació per aquests usos en la zona de les casernes. I pel que fa al tercer, de moment es pot disposar d'espais alternatius com són el Palau Firal i el futur Auditori-Palau de Congressos.

Manifestar també que la partida de patrimoni inclou alguns compromisos adquirits per aquest Ajuntament en altres exercicis, i que a més a més, ha de disposar de fons no compromesos per a possibles expropiacions i compres que puguin sorgir durant l'exercici 2004.

Respecte les reclamacions presentades pel Grup d'ERC sobre la proposta d'assignació de despesa de capítol 2 que es fa per a la creació del Senat dels Joves, per a la coordinació de sistemes de voluntariat per a facilitar el contacte amb la cultura i la llengua catalanes a les persones novingudes, i per fomentar en definitiva els canals participatius per un total de 37.000 euros, manifestar la voluntat d'aquest govern, si ERC vota favorablement el Pressupost municipal, de dur a terme els següents acords:

- Respecte a la primera proposta, l'equip de govern es pot comprometre a fomentar diferents formes de participació dels joves: debats, fòrums, fomentar la coordinadora d'entitats juvenils, etc., sense que explícitament se n'hagi de dir "Senat dels joves".

- Respecte a la segona, ja hi ha prevista una partida en el Pressupost 2004 amb voluntat de donar continuïtat a la feina que ja s'està fent. De totes maneres, si cal, es podria ampliar aquesta partida.
- Respecte a la tercera proposta, ens podem comprometre en el mateix sentit que la primera, i donar-li forma. Des de l'equip de govern ens veiem capaços de prendre aquests compromisos a partir del pressupost presentat, i amb les indicacions dels serveis econòmics via transferència interna o modificació de crèdit, fer front a les despeses que generin aquests compromisos a partir del gener de 2004.

També, per acabar, dir que a partir de la voluntat de diàleg i entesa que hem expressat respecte a les demandes formulades pels grups municipals de CiU i ERC, demanem el seu vot favorable a l'aprovació definitiva del pressupost municipal, ja que entenem que el recolzament majoritari del Ple al pressupost, per nosaltres té un valor afegit.

Intervé la senyora Veray i manifesta que la intervenció des del grup Popular és simplement per anunciar i ratificar tot el que es va dir a l'aprovació provisional, i és el vot en contra de l'aprovació definitiva del Pressupost. No voldria tornar a repetir tot el que ja vaig dir, però sí referir-me a dos fets que per nosaltres eren molt importants: el primer, era reclamar un cop més aquest Pla local de Joventut, en el que nosaltres creiem tindria total cabuda la iniciativa de que s'ha parlat, per part d'ERC, que és el Senat dels Joves, que simplement jo crec que és donar un nom o altre a una cosa tan evident com és un Pla local de Joventut a la ciutat de Girona, que com a capital encara no té aquest Pla local, i l'únic que faria això és que tota la despesa, o una inversió que es refereix a joventut, doncs realment tingués una millor manera de gastar-se. I l'altra era una altra cosa que vaig dir, i és que nosaltres hem trobat a faltar un nou Pla de senyalització vial a la ciutat de Girona, degut a què creiem que són molts, i cada dia més, els punts negres que tenim a la nostra ciutat, i que hauríem de fer alguna cosa urgentment, i aquest pressupost del 2004 hagués estat una gran possibilitat per solucionar tot aquest problema de trànsit a la ciutat de Girona. No em vull allargar més, l'explicació ja la vaig fer en el Ple del mes passat, però sí ratificar el vot en contra del Partit Popular a l'aprovació final d'aquest pressupost.

La senyora Alsina indica que el grup d'ERC ha presentat, en data de 25 de novembre, les reclamacions al pressupost municipal que presentava aquest equip de govern. En el Ple anterior vam votar en contra. Tal com dèiem en l'escrit de reclamacions, ens emparàvem amb l'art. 151 de la Llei reguladora de les hisendes locals, i com a signats del Pacte de govern de 13 de juny, enteníem que els compromisos adquirits en el pacte són obligacions exigibles per l'equip de govern. En aquest Pacte que a dia d'avui encara és vigent hi consten una sèrie de compromisos que no es veuen reflectits en el pressupost que presenten. Nosaltres ens referim sempre al Pacte tripartit, i no pensem que sigui una permuta per aprovar els pressupostos. Vam anunciar que enlloc dels pressupostos constava que hi hagués una partida per la participació dels joves, encara que no els agradi el nom de Senat dels Joves, en podem dir "Consell dels joves"; en el Pacte de govern es deia literalment que s'acordava la creació d'aquest organisme i la seva regulació en el termini màxim d'un any. Creiem que comptar amb els joves a la nostra ciutat, fer-los participar en la vida política i donar-los aquesta

oportunitat de dir-hi la seva en els afers públics, és una cosa important. En aquest pacte també hi constava el compromís d'endegar un protocol d'acollida per informar a les persones nouvingudes dels serveis que tenim a la ciutat quant a recerca d'habitatge, de feina, d'aprenentatge de la llengua i de la cultura, amb la creació d'un voluntari per la conversa, i amb la informació dels drets que adquireixen com a nous ciutadans gironins. Pel nostre Grup això vol dir la integració de les persones benvingudes i vetllar també per la nostra pròpia llengua. Veiem que el que s'està fent fins ara, encara que vostès ens diguin que ja es fa, és ineficaç, i creiem que els temes de la llengua no els podem delegar. Com a administració més propera als ciutadans, estem convençuts que tenim el deure de vetllar-ne pel seu ús. I finalment, en el compromís subscrit en el Pacte tri-partit d'aplicar una nova política de democràcia participativa, hi ha d'haver la voluntat d'aquest equip de govern de fer un canvi, d'anar més enllà i de prendre decisions que enforteixin la democràcia, que permetin als ciutadans sentir-se seus els projectes de la ciutat, i que tinguin veu en les decisions que els afecten. Em sap greu que no sàpiguen veure en la participança una oportunitat i la vegin com una amenaça. En tot cas, el nostre Grup, si l'equip de govern accepta les reclamacions que creiem que milloren una part d'aquests pressupostos, per coherència canviariem el vot negatiu per l'abstenció.

La senyora Riera expressa que el grup municipal de CiU, tal com recordava la regidora responsable de l'àrea, va presentar al·legacions, que no té el mateix sentit que reclamacions, al Pressupost. Nosaltres els fèiem unes consideracions, en les que entre altres coses, senyora Freixenet, dèiem que algunes de les estimacions o casuístiques que vostè expressava per justificar el pressupost les podíem compartir, i feia referència bàsicament a l'apartat d'una certa incertesa del nivell d'ingressos a partir de la desaparició bàsicament del percentatge més alt que es cobrava d'IAE, i com quedarà la nova compensació a nivell municipal, doncs deixava que el pressupost que vostès presentaven quedés en alguns aspectes tebi, i en d'altres, discret. Li fèiem uns comentaris amb els que sí érem rotundament crítics en quant a què les partides de creixement que vostès aplicaven a determinats impostos i taxes, doncs eren creixements elevats, i recordàvem que aquests creixements ens preocupaven perquè sobretot no s'ajustaven en el grau de l'eficàcia que la ciutadania percebia a canvi de rebre aquests serveis. I més enllà d'aquests comentaris li vam dir que, partint de què vostès mateixos deien que eren conscients que el pressupost d'inversions era discret, nosaltres, admetent part de les dificultats, els faríem propostes de criteris prioritaris diferents als que vostès diuen sobre algunes de les partides d'inversions. És dir, nosaltres no volíem, ja ho vaig manifestar en el seu moment, i ho reitero ara, fer al·legacions tècniques de quadratura de números perquè ens sembla que no és el cas, sinó que volíem fer al·legacions polítiques a un pressupost que al cap i a la fi és la forma que un equip de govern té de visualitzar per un mandat, per un any en aquest cas, les seves prioritats polítiques. El pressupost es fa amb números, però visualitza les voluntats i les prioritats polítiques, i amb aquesta mateixa coherència les nostres al·legacions volien posar de manifest que en el capítol d'inversions sobretot, el grup municipal de CiU considerava que algunes prioritats que vostès no marquen, eren imprescindibles per la ciutat o tenien més interès que d'altres que vostès senyalaven. Conseqüent amb l'anunci, presentem les al·legacions i les expliquem. Com vostè recordava, en presentem una en concret, que és la necessitat de fer ja, el màxim ràpid possible, l'aparcament que ha de servir perquè al voltant de

l'Hospital Trueta, hospital de referència de les comarques gironines, doncs els vehicles que van de visita a l'hospital, puguin tenir un lloc per aparcar, perquè l'aparcament que hi ha és insuficient, i el que passa en caps de setmana és espectacular, és que com tots saben, els vehicles estan aparcats a la calçada amb el conseqüent risc que això genera.

L'altra prioritat que nosaltres dèiem era substituir la inversió inicialment prevista del carril-bici de l'Emili Grahit i de Sant Gregori, i substituir-lo per aquest aparcament, però al mateix temps, arranjar un dels carrers de Girona, dic un perquè no és l'únic, però al nostre criteri és un dels carrers de Girona que més ho necessita, el carrer de la Rutlla. I també, com vostè recordava, parlàvem de què els capítols d'inversions de compres de patrimoni no havien de ser tant eteris, tant poc definits, sinó que enteníem que un equip de govern s'ha de pronunciar amb aquesta reserva de patrimoni, a on i per què.

Quan nosaltres fem les nostres propostes les fem assumint una responsabilitat política. La primera responsabilitat política és que algú deu haver incentivat que es faci una certa demagògia amb la nostra proposta de substituir la despesa pels carrils-bici per unes altres inversions, perquè això, traduït en determinats mitjans de comunicació, passa a dir "CiU no està a favor dels carrils-bici", i això és fals. Això és rotundament fals, i l'equip de govern, els dos socis, ho saben. És tant fals que el nostre compromís electoral, en el programa electoral portàvem el compromís de fer carrils-bici, però és clar, quan un fa política, fer demagògia, de vegades, si pot donar alguna rendibilitat, deu ser una temptació de la que difícilment un no se'n pot resistir. Nosaltres diem una cosa molt diferent a estar en contra dels carrils-bici, diem "estant-hi a favor, com que diuen vostès que no tenen diners per tot, considerem prioritari -prioritari en el sentit d'urgent-arranjar els aparcaments del Trueta, i considerem prioritari arranjar les voreres del carrer de la Rutlla", perquè sí que hi ha persones que van en bicicleta, i esperem que cada cop més, però encara hi ha més persones que van a peu, i vam posar d'exemple que en concret el carrer Emili Grahit, que és un carrer ampla, amb voreres amples, perfectament es fa compatible moltes vegades a l'ús de les persones que van per les voreres i les bicicletes, cosa que no passa en d'altres carrers com per exemple el carrer de la Rutlla. I vam posar encara un altre exemple, vam dir que la no urgència del carril-bici de l'Emili Grahit havia quedat totalment demostrada amb la setmana de la mobilitat, que tot i haver posat cons havien passat contades bicicletes, això sí, havia ocasionat un gran caos circulatori. Bé, s'ha tergiversat volgudament aquest tema a la premsa, però ens és igual, perquè el que vol entendre entén, i el que vol llegir bé, llegeix bé, i sap que el que estem dient nosaltres no és estar en contra de les bicicletes. És dir: primer hi ha aquesta urgència, i després farem el carril-bici, i aquí és on discrepem dels criteris polítics, perquè vostè ara acaba de recordar que una d'aquestes actuacions, la del carrer de la Rutlla, ja tenen un pla previst d'un tram, que farà en l'altre tram i que esperen fer un text refós. Bé, és una qüestió de prioritat, perquè en el fons estaríem d'acord, vostès i nosaltres estem coincidint amb que aquest carrer cal reformar-lo, no estan negant lo principal, estant dient que evidentment hi ha la necessitat d'arranjar-lo. Vull recordar que en el mes de març de l'any passat, el meu grup municipal va entrar per registre, i va formular el prec en aquest Consistori, de què aquest carrer s'arrangés. Aleshores, em van contestar per escrit, més ben dit, em van dir "pregunta una cosa que estàvem a punt de contestar-li" i llavors ho vaig rebre per escrit, i em van dir que com que ja tenien l'estudi a punt, en breu sortiria. Ha passat gairebé un any, ningú ha vist

l'estudi, el text refós aquest que s'ha de fer tampoc l'hem vist, i el problema està per solucionar.

Aparcaments del Trueta: quina casualitat, ara que el reivindiquem, vostès també, una vegada més, ja el tenen previst, ja estan a punt de fer, però miri, aquí fins i tot discrepem més que el tema del carrer de la Rutlla. Diuen: d'aquest aparcament, nosaltres, l'equip de govern, en volem fer una concessió i em sembla que vostè ha recordat ara que hi havia uns temes pendents amb l'heliport, etc. I que ara s'havien pogut solucionar. Escolti, si estem d'acord, i ho estem, i crec que ho estem tots els grups municipals representats en aquest Ajuntament, que aquest tema dels aparcaments al voltant de l'hospital Trueta s'ha de resoldre, o dit d'una altra manera: si estem d'acord, i ho estem, que no es pot aguantar més que els vehicles continuïn aparcats a la calçada, perquè és un perill, és un perill obvi, per què no contesten amb la mateixa transparència que nosaltres els hi hem fet les nostres propostes? Per què no ens contesten per escrit? Per què no visualitzen blanc sobre negre el que acaben de fer amb un discurs? Nosaltres sí que ens hem mullat, nosaltres els hi diem per escrit. Nosaltres els diem: "escolti, fem aquestes propostes tot i sabent que poden ser criticades", faltaria més, com qualsevol proposta política que fas, i la fem amb transparència. Vostès repliquen les nostres al.legacions, no reclamacions, amb un discurs tècnic que té -i ho dic per posar-hi una nota d'humor- té alguna cosa de Groucho Marx -"la parte contratante de la tercera parte"-, perquè vostès a més acaben de reflectir amb aquest escrit, acaben de descobrir, que la democràcia representativa, que és la que representem tots els regidors d'aquest Consistori, siguem del govern o de l'oposició, no serveix per fer al.legacions polítiques a un pressupost. Vostès, en la resposta que ens acaben de donar expliquen que Zoila Riera, com a veïna de Girona que viu al carrer Emili Grahit, o com que l'escrit és el mateix per mi que per ERC, em permeto també parlar en nom del senyor Francesc Ferrer, que és qui presentava les al.legacions com a veï de Girona; podem fer reclamacions a títol individual però, com a portaveus de grups municipals, no podem fer al.legacions a un pressupost. Valenta forma tenen vostès de visualitzar amb tecnicismes un discurs polític, que s'omplen la boca de participació, s'omplen la boca de representativitat i la neguen amb allò més obvi que pot passar en un Ajuntament, que és la representativitat que tenim els grups municipals per discrepar, per fer propostes, o per fer contrapropostes a les propostes que vostès fan a un pressupost. Miri, jo no entraré, senyora Freixenet, en un debat tècnic que probablement hauríem de fer fins i tot amb el senyor Secretari, de l'article o no article de la Llei. No és aquest el debat que m'interessa; els articles de la llei es poden interpretar de la manera que a vostès els hi ha convingut interpretar-los, o es poden interpretar d'una manera àmplia que és el de dir: allò que es reconeix a qualsevol ciutadà, no se li negarà a un ciutadà que a més a més té la condició de regidor. I al marge de les interpretacions que vostès volen donar, jo sí que hauria agraït, i els hi dic amb tota sinceritat, que ja que han fet un brindis de dir que valorarien positivament -vostè ho ha dit a la part final de la seva intervenció- que valorarien positivament la incorporació del grup municipal d'ERC i del grup de CiU a la votació favorable d'aquests pressupostos, sí que hauríem agraït molt que en la resposta que vostès fan per escrit en els grups municipals, s'hagués visualitzat aquesta voluntat d'entendre'ns, de posar blanc sobre negre aquestes propostes que vostès expliquen, en comptes de donar l'excusa que no poden atendre les nostres al.legacions per qüestions tècniques. Arribo a la conclusió, em costa entendre-ho però arribo a la conclusió que

vostès no tenen cap interès que CiU els voti els pressupostos favorablement, i davant d'aquesta manca d'interès que jo entenc amb l'actitud de la resposta que vostès ens han donat, els hi he de dir que els donaré satisfacció i que per tant, l'abstenció que en la votació inicial nosaltres vam representar, avui serà un vot negatiu.

El senyor Olòriz indica que primer de tot vol aclarir el suport total del seu grup municipal a la intervenció de la Mª Àngels Freixenet amb la voluntat de diàleg. Malgrat la intervenció darrera de la senyora Zoila Riera, la nostra posició serà el diàleg, escoltar i intentar, en aquells aspectes que poden millorar aspectes d'aquest equip de govern, malgrat que vostès puguin votar que no, si convé anar en aquest sentit. No parlaré d'adjectivar demagògia o no a les intervencions, tothom és lliure d'usar les paraules que vulgui en un Ple municipal. I un aspecte concret que es refereix a una de les propostes d'ERC, doncs donar més informació concreta, perquè tot just aquest mes de novembre, amb coordinació, i aquesta és una política d'aquest equip de govern, és a dir, d'intentar sumar amb d'altres administracions i entitats tot allò que puguem fer, en aquest cas en el sentit de la llengua i la immigració, doncs ja aquest mes de novembre hem llençat endavant un protocol, que és "voluntaris per la llengua", que està liderat òbviament pel Servei local català del Gironès, és a dir, el Consorci de Normalització Lingüística, en el qual hem treballat centres cívics, l'Estació, Casa de Cultura, Escola d'Adults, Ajuntament de Girona i Consell Comarcal del Gironès, altres municipis, entitats com el voluntariat, per avançar ja un primer exemple del que significa aquest treball, que acabaria aquesta primera tongada el 29 de març. A partir d'aquest fet sembla que unes 20-30 parelles ja podran funcionar. Tindrem una experiència concreta per anar més enllà. La nostra voluntat és anar més enllà, nosaltres hem participat econòmicament ja en aquest 2003, tenim pressupost per al 2004, però com s'ha dit aquí "si cal, ho trobarem", perquè evidentment, aquest és un element important.

La senyora Freixenet diu a la senyora Zoila Riera que les respostes per escrit que li pugui entregar, o aquest equip de govern, i els compromisos que pugui formular en aquest Ple, tenen la mateixa validesa i transparència. De totes maneres, si vostès presenten una reclamació en base a l'art. 151 de la Llei 39/88, de 28 de desembre, val a dir que la resposta tècnica que han de preparar els serveis tècnics i jurídics d'aquest Ajuntament, ha de ser per tant rigorosa i cenyir-se a la llei. Això d'entrada. Tot i així, si ha estat atenta a la meua explicació, jo he passat molt per sobre de les qüestions tècniques, i m'he centrat sobretot en la voluntat política i la voluntat de diàleg d'aquest govern sobre les propostes en concret de les inversions que vostès presentaven i de la despesa de capítol 2 que presentava ERC, i he contestat cadascuna de les coses, tant pel que fa a l'hospital Josep Trueta, a l'aparcament en aquesta zona, com la informació del carrer de la Rutlla, que ja formava part de la campanya electoral del PSC, que el primer projecte de reforma d'aquest carrer ja estava en marxa des de l'any 2000 i per tant, el que hem dit és que retomàvem tot aquest projecte i el refèiem. El cas de la zona de l'aparcament del Josep Trueta també no ha sigut fins ara que hem recuperat l'espai corresponent, i per tant, no podíem continuar en el procés de l'aparcament, tot i que era prioritari, tal com he dit, per aquest equip de govern.

De totes maneres, aquests temes no estaven en el pressupost d'inversions de l'any 2004 perquè en cap cas suposaven en aquests moments un cost concret, ni

d'execució ni com he dit abans, tant per l'aparcament com pel carrer de la Rutlla, però sí que hem posat de manifest aquí uns compromisos que adquiríem sobretot per donar voluntat de diàleg i resposta i entesa a les propostes que vostès ens feien. Tant és així que l'èmfasi i la voluntat no l'hem posat en les qüestions tècniques sinó en la negociació política, i és per això que els hi hem fet arribar aquesta sèrie de propostes via, ara oral a través del compromís que he adquirit jo en nom del govern en aquest Ple.

En definitiva, nosaltres pensem que del que es tracta és d'establir acords polítics. Ho hem entès així, i per això hem formulat una proposta concreta a les seves propostes, que esperem que recullin i per tant votin favorablement el pressupost. Els hi torno a demanar.

M'ha arribat un escrit ara abans d'entrar al Ple, de la CUP, d'una denuncia formulada per aquesta candidatura quant a què no va tenir la informació necessària dins dels terminis. Bé, potser va haver algun malentès, em sap greu si en algun moment van acudir a l'oficina d'informació ciutadana i no van poder disposar d'aquesta informació; aquesta informació era allà. Se que darrerament se'ls hi ha lliurat, i en tot cas, desestimat per intemporal aquesta denuncia presentada, que està fora de termini.

La senyora Riera vol constatar que lamenta que en aquest escrit que han rebut de resposta a les al·legacions, després de totes les consideracions tècniques de l'equip de govern, que si consideren que les havien de fer òbviament estan en el seu legítim dret, no hi hagués afegit tota aquesta part expositiva que també ha expressat i que hagués quedat constància per escrit de què efectivament, fins i tot discrepant de les interpretacions de la Llei, hi havia voluntat política d'arribar a un acord. Que li quedi ben clar, jo per principi no acostumo a dubtar de les paraules de les persones, i li dic això amb el màxim respecte. I abans he tingut ocasió de parlar d'aquest tema amb la senyora Pagans i li he traslladat el mateix comentari. No acostumo a, d'entrada, dubtar del que diu la gent, però en política, i parlant de pressupostos, els compromisos, que a més a més es visualitza que hi ha concordància, s'escriuen, de la mateixa manera que nosaltres hem escrit els nostres, i per tant, jo lamento que vostès hagin desaprofitat aquesta oportunitat, perquè la nostra oferta de votar a favor el pressupost era seriosa.

La senyora Alcaldessa expressa que la senyora Freixenet ha centrat la seva intervenció en temes estrictament polítics. No ens hem endinsat en les qüestions tècniques, que jo crec que han quedat molt clares, i van quedar clares fins i tot en el moment que representants dels diferents grups municipals també han tingut una relació estreta amb la mateixa senyora Freixenet i els Serveis econòmics. Per tant, no entraré en les qüestions tècniques, i el que contestem per escrit, lògicament ho contestem amb les al·legacions i reclamacions fetes per aquests dos grups municipals, atenent-nos a la llei tal com les mateixes reclamacions o al·legacions fan referència en el moment de presentar-se. Per tant, el que està escrit aquí està escrit com a proposta d'acord per l'aprovació definitiva dels pressupostos. També vull recordar que l'últim punt de qualsevol acord de Ple diu "No obstant, el Ple, amb superior criteri, acordarà el que calgui". Tot el que es diu en aquest Ple queda escrit, per tant, tot el que ara estem dient aquí quedarà escrit.

El que els hem formulat des de l'equip de govern, que no repetiré excessivament, és el que ha sintetitzat la senyora Freixenet a partir de converses

mantingudes amb els dos grups que ens han presentat un anunciat en el mateix Ple, com va fer la senyora Riera, i té molta raó, i altres que ens han arribat; després hem mantingut unes converses, unes converses de diàleg que jo crec que són més properes que llunyanes, i llavors cada Grup ho interpreta.

Pensant amb les intervencions que hi ha hagut aquí, jo li diria a la senyora Veray, que manifesta el mateix vot que va expressar en l'anterior Ple i que lògicament s'accepta i s'entén, però avui ha tocat dos temes, el Pla local de Joventut i el Pla de senyalització, i li he de dir que amb el que hi ha escrit i el treball que es realitza des de la regidoria de Joventut, més aquests compromisos de reforç que hem manifestat verbalment però que quedaran gravats aquí, es potenciarà la dinàmica, la participació de la joventut. I respecte el Pla de senyalització, fins i tot hi ha una partida concreta a capítol 2 que parla d'aquest tema, per tant, són dos temes que nosaltres pensem que estan recollits dintre del pressupost que presentem per aquest any vinent.

Respecte a la intervenció de la senyora Alsina, a part del que ha dit la senyora Freixenet, crec que ja hem exposat bé la nostra posició i crec que pot recollir perfectament el que vostès plantejaven en les seves reclamacions, per tant sap una mica de greu que, després d'haver parlat vostè, jo mateixa amb el portaveu, etc. encara parli d'ineficàcia, que no els fem cas i que sempre hem de delegar. El senyor Olòriz li ha explicat perfectament tot allò que fa referència a impulsar i tirar encara més endavant respecte a aquest protocol d'acollida, i quant a la participació, nosaltres no l'hem vist mai, ni la veiem ni la veurem com una amenaça. Vostès han dit aquesta frase, vostès la veuen com una amenaça. No, ni ara, ni fa molts anys, ni en el futur mentre siguem aquí. Una altra cosa és que vostès, com bé expliquen en les seves reclamacions, ens diguin "ens agradaria que impulsessin més mecanismes de participació". S'explicita amb els joves, s'explicita amb d'altres col·lectius i a la ciutat, i els diem que ens veiem amb cor de fer-ho i ho farem amb fórmules -potser el títol no serà Senat, potser serà una altra cosa- mitjançant el pressupost numèric que avui presentem aquí, i que si durant l'any 2004 veiem que per dur a terme tot això hi ha una manca de diners, també ens veiem capaços, seguint les directrius de serveis econòmics, que no sigui pels diners que impulsarem nous mecanismes de participació. El que li hem dit és això. Vostès poden escoltar, poden creure o no, però una amenaça no, això sí que m'agradaria que quedés clar.

Respecte el Grup de CiU, amb la intervenció de la senyora Riera, jo crec que també ha sigut molt contestada per la senyora Freixenet, però simplement, estic d'acord que en diguin al·legacions polítiques, és clar que sí, vostè ens ho va dir i em sembla també que la intervenció, en la mateixa línia que hem fet amb l'altre grup que també ha presentat reclamacions, els hi comentem. Vostès, en el seu primer apartat diuen "Nosaltres, preferentment -i no vol dir que estiguin d'acord o no amb carrils-bici- aquests diners que vostès dintre del capítol d'inversions destinen a carrils-bici, nosaltres el destinariem a fer aquest aparcament del Trueta". Jo vull parlar-ne amb vostè, i havent-ho explicat fa molts dies abans de la comissió informativa a dos membres del seu Grup diem "ens sembla que aquest any podem fer les dues coses". Podem mantenir perfectament, perquè ens sembla prioritari i un tema que ja n'havíem parlat de fa temps, prolongació d'Emili Grahit; també podem fer aquest aparcament del Trueta que, senyora Riera, tots hi estem interessats i des de fa molt i molt de temps, perquè aquest espai on ha d'anar aquest aparcament, li asseguro que ha donat moltes voltes.

L'Ajuntament, en primer lloc va tenir converses amb l'hospital, amb l'antic gerent, que és qui es va negar a poder fer un aparcament al mateix hospital, donar el servei l'hospital per la gent que va allà, i quan l'hospital, a través del seu gerent, va dir "no volem fer mai aparcaments", li vam dir "doncs ja els farem nosaltres". Mentrestant, l'heliport ha continuat funcionant allà, i en el moment també que la ciutat de Catalunya decideix posar aquest servei d'heliport més fix, cosa que ja ens sembla bé per un hospital important de referència com l'Hospital Trueta, diem "molt bé, ja que han d'ampliar l'heliport, fem un intercanvi, el posem en un altre lloc i així acabem de disposar de tot aquest espai". Això es rescata, i és a partir d'aquest moment que allà s'hi pot fer un aparcament; fins i tot vaig ensenyar un avantprojecte de distribució de possible aparcament, i de treure un concurs, properament, quan estigui tot definit, si no és el mes de gener pot ser el mes de febrer, per fer un tipus d'aparcament tou amb concessió. Per tant, amb aquest primer punt des d'un punt de vista de proposta que vostès ens plantegen diem "no cal retirar carrils-bici, l'any 2004 aquest aparcament es podrà fer i esperem resoldre d'aquesta manera aquest conflicte greu que hi ha d'aparcaments en una via a on no hi han de ser".

I respecte als altres dos, jo crec que se'ls ha donat ja la resposta del carrer de la Rutlla. Quan jo no era alcaldessa i portava aquests temes, fins i tot havia tingut diferents reunions amb veïns i amb gran comprensió; estem parlant d'un projecte que puja a un xifra que podria anar a l'entorn dels 300 milions de pessetes. Això no es fa un dia per altre, hi ha un projecte d'un tram de l'any 2000, i aquest sol projecte ja pujava uns 80 milions de pessetes, i ja tenim l'avantprojecte del tram que quedava. Nosaltres diem: davant la proposta de fer projecte i execució l'any 2004, diem que no pot ser -vostè sap perfectament el per què hi ha altres inversions- sinó que nosaltres refundrem i aprovarem en aquest Ple el projecte de tot el carrer de la Rutlla, i durant aquest mandat l'anirem executant". Aquest és el segon apartat.

I el tercer, el tema de l'adquisició de Patrimoni, que la senyora Freixenet li ha explicat i així ho vam explicar també al seu grup. A mi em sembla que vostès decideixen evidentment el vot a l'aprovació, el recolzament en aquest pressupost, però em sembla que s'ha parlat, s'ha dialogat, s'ha raonat, i al final, tothom exerceix el vot que vol.

Em sembla que tot el que s'ha presentat pot ser hagués sigut més una forma de moció en el Ple, i a mi em sembla, amb un to molt tranquil i amb gran transparència senyora Riera -perquè la transparència s'ha fet tècnicament i políticament- que hi ha aspectes, i acabo, que també tenien compromisos amb la mateixa defensora del ciutadà, com és per exemple el tema del Trueta, que li hem dit "això ho resoldrem en el moment que es pugui; ara tenim l'espai alliberat i ara es resol".

La senyora Riera insisteix dient que li sabia greu que algú pogués quedar amb el sentiment que alguna de les dos diu inexactituds. És cert que n'hem parlat, i vostè i jo encara n'hem estat parlant aquest matí; el que passa és que malauradament, després de parlar, no hem arribat a res que fos concloent. Senyora Pagans, ara per exemple vostè -i ho dic quasi amb sentit de l'humor- diu "les al.legacions que vostès han presentat eren més dignes d'una moció". Doncs escolti, serà per l'èxit que les mocions de CiU tenen respecte a aquest equip de govern, que no ens n'han votat mai ni una. Al cap d'un temps les han aplicat, però votar-les a favor mai ni una. Presumíem que en forma d'al.legació

al pressupost potser ens entendríem. I insisteixo, si havia, i tinc perquè dubtar-ne, la voluntat política per part de vostès d'haver alta coincidència en part del que diem, no hauria estat tant difícil, a més a més de respondre tècnicament a les nostres al·legacions, escriure aquests compromisos i formalitzar de manera concreta si arribàvem a acords o no. No ho han volgut fer, el nostre vot és no.

La senyora Alcaldessa conclou dient que després d'aquesta precisió de la senyora Riera quan encara no havia acabat la seva intervenció, passarà a votació els pressupostos del 2004. Espero es puguin executar i que, en definitiva, siguin per beneficiar el bon funcionament de la ciutat i de les ciutadanes i ciutadans.

Ningú més no demana la paraula i, sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb tretze vots a favor emesos pels grups municipals del PSC i ICV-EA, vuit vots en contra dels grups municipals de CiU i el PP i quatre abstencions del grup municipal d'ERC.

6.- COMISSIÓ INFORMATIVA D'URBANISME:

6.1.a) Aprovació inicial del projecte de reparcel·lació de la UA "Baldiri Reixach".

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 30 d'abril de 2003, va adoptar acord d'inicial l'expedient de reparcel·lació de la U.A. 60 Baldiri Reixach-Torroella, atorgant als propietaris inclosos en la mateixa un termini de tres mesos per formular el corresponent projecte, sense que aquells hagin fet ús de l'esmentat dret.

En conseqüència, l'Ajuntament ha procedit a la redacció del Projecte de Reparcel·lació de l'esmentada Unitat d'Actuació, que tracta l'ordenació de les finques i la cessió a l'Ajuntament del vial perllongació del Carrer Baldiri Reixach, entre els carrers Sant Hipòlit i Sant Salvador d'Horta.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple de l'Ajuntament, l'adopció del següent acord:

"1r.- Aprovar inicialment el "Projecte de Reparcel·lació de la U.A. Baldiri Reixach-Torroella", de conformitat amb el que disposa l'art. 113 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme.

2n.- Sotmetre'l a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província de Girona; amb notificació individualitzada a cadascun dels propietaris inclosos dins la Unitat d'Actuació."

El senyor Pluma comenta que aquest punt de la ciutat, el carrer Baldiri Reixach queda interromput per l'existència d'una construcció pre-existent, i aquesta reparcel·lació el que proposa és anar ajustant les previsions del planejament a les necessitats de desenvolupament en aquest sector. Es tracta d'una operació molt precisa de dimensions reduïdes que afecta només a dos propietaris que jo recordi, i la voluntat de l'equip és precisament aquesta d'anar introduint elements de coordinació o de

vinculació entre la trama existent, el planejament i anar fent avançar en aquest punt de la ciutat molt consolidat, les previsions del Pla General.

Ningú no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

6.1.b) Aprovació inicial del projecte de reordenació de l'entorn dels carrers Emili Grahit, Carles de Bolós i Andreu Tuyet Santamaria.

El projecte de reordenació de l'entorn dels carrers Emili Grahit, Carles de Bolós i Andreu Tuyet Santamaria s'emplaça a la zona delimitada pels esmentats carrers qualificada en el Pla General d'Ordenació de Girona com a equipament. La reordenació es fa al voltant de la creació d'un nou edifici per acollir a entitats del barri i de titularitat municipal.

L'edifici, d'una sola planta es distribueix en dos cossos principals, separats per un passadís d'accés, units per una coberta inclinada que és el que dona uniformitat al conjunt.

La reordenació de l'entorn consisteix en la preparació del terreny per a rebre l'edifici, la configuració de les noves pistes de petanca, l'enllumenat públic de la zona i la plantació d'arbres i col·locació de mobiliari públic.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“Aprovar inicialment el “Projecte de reordenació de l'entorn dels carrers Emili Grahit, Carles de Bolós i Andreu Tuyet Santamaria”, de conformitat amb el que disposa l'art. 235.2.d) del D.L. 2/2003, de 28 d'abril pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, i sotmetre'l a informació pública, pel termini de 30 dies, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província de Girona.”

El senyor Pluma indica que la prolongació del carrer Les Serres en aquest punt de Montilivi provoca la desaparició de les pistes de petanca i de l'equipament construït en aquest punt, que fan servir els veïns d'aquest barri, i convé fer dues coses en aquest moment: l'una, preveure l'alternativa en aquesta situació que afectarà aquest club; i l'altra, ordenar la pastilla d'equipaments en aquest espai que acabem de prendre la decisió de nomenar-lo George Orwel en aquest mateix Ple. Per tant, la proposta és l'ordenació d'aquest espai amb la creació dels locals que s'han esmentat en el text que ha llegit el senyor secretari.

El senyor Castel diu que un cop plantejada la reordenació entre aquests carrers, demanarien que en el carrer Tuyet Santamaria, i més concretament amb cantonada Castell Solterra, es tingui en compte la remodelació de mobiliari públic.

Fa ús de la paraula el senyor Bosch per anunciar que el vot de CiU en aquest punt serà afirmatiu, serà favorable. El que passa és que el títol d'aquest punt de l'ordre

del dia “Projecte de reordenació de l’entorn dels carrers Emili Grahit, Carles de Bolós i Andreu Tuyet Santamaria”, amaga d’alguna manera un tema que ens sembla important, i és que realment el que estem fent és dotar el barri d’un local social. Això és el que estem fent, a part de reordenar el sector l’estem dotant d’un local social. Nosaltres pensem que aquesta és una oportunitat, una bona oportunitat, per plantejar si realment el que es vol és un local social o un centre cívic, o si realment les característiques d’aquest local social que es proposa construir són les que són, que no deixa de ser un local social d’unes dimensions modestes o reduïdes. Nosaltres votarem favorablement, ja els hi he dit, perquè ens sembla que és una bona proposta des del punt de vista urbanístic i també del projecte que es fa, però no deixa de ser, entenem, una ocasió perduda de plantejar que en aquell barri, pel creixement que està tenint de població, per la prolongació d’Emili Grahit, que a més a més connecta diferents sectors d’aquell barri o de la ciutat, doncs estaria bé haver aprofitat aquesta ocasió per realment no fer un local social sinó fer-hi un centre cívic, perquè pensem que potser en un futur serà complicat poder construir-lo, o si més no, aquesta era l’ocasió per fer-ho. Malgrat tot, donarem el nostre vot favorable.

El senyor Pluma diu que el programa que genera aquest espai el provoca la prolongació del carrer Les Serres, i el fet que l’associació de veïns trasllada el seu local aquí, pel fet d’haver perdut, per una sentència judicial, el local de què disposaven en aquell moment el sector, per tant, traslladem una activitat. No es pretén generar un espai com el que vostè suggereix; a la zona hi ha un equipament que és el centre cívic del Pla de Palau, que ha de fer les funcions de dinamització en aquest punt de la ciutat i ha de vertebrar la vida comunitària en aquest punt de la ciutat, i ocupacions futures d’equipaments poden configurar-se en aquest sentit si el creixement de la ciutat així ho preveu i així consta en el Pla General. Li recordo que al costat, per exemple, tenim un magnífic equipament, que ja fa molts anys que està buit i que caldria preguntar al seu titular què en pensa fer, que és l’escola Pericot, que podria ocupar aquest o d’altres usos com els que preveia en el seu moment el mapa escolar.

Ningú més no demana la paraula i s’aprova per unanimitat

6.1.c) Aprovació inicial del projecte d’urbanització de la UA “Industrial Vilarroja”.

Previ encàrrec, els Serveis Tècnics Municipals han procedit a l’estudi i redacció del Projecte d’urbanització de la U.A. 69 Industrial Vilarroja. L’esmentat projecte preveu la urbanització del sector comprès entre la Carretera C-250 a Sant Feliu de Guíxols, i el riu Onyar.

Per tot l’anterior, la Comissió Informativa d’Urbanisme proposa al Ple l’adopció del següent acord:

“Aprovar inicialment el “Projecte d’Urbanització de la U.A. Industrial Vilarroja”, de conformitat amb el que disposa l’art. 87.6 de la Llei 2/2002, de 14 de

març, d'Urbanisme, i sotmetre'l a informació pública, pel termini de vint dies, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província.”

El senyor Pluma explicita que aquest punt i el següent van íntimament lligats. En aquesta unitat d'actuació, en aquest punt que està a la carretera de Sant Feliu, la carretera que va a Quart, just davant d'on hi ha les naus del costat del cementiri de la ciutat, a la banda entre la carretera i el riu, el que es proposa és que a l'extrem del carrer Palol d'Onyar s'ordeni el trànsit a través de la construcció d'un giratori, la creació d'un espai d'aparcaments i el tractament paisatgístic d'aquesta zona de contacte amb el marge del riu.

Ningú no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

6.1.d) Aprovació inicial del projecte d'urbanització del carrer Palol d'Onyar.

D'acord amb les previsions del Pla General, i previ encàrrec, els Serveis Tècnics municipals han procedit a l'estudi i redacció del “Projecte d'Urbanització del Carrer Palol d'Onyar”, que transcorre paral·lel a la Ctra. de Sant Feliu i que queda exclòs de la Unitat d'Actuació Industrial Vilarroja.

La urbanització d'aquest carrer és necessària per quan, tot i quedar fora de l'àmbit de la Unitat d'Actuació esmentada, la completa, i resolt els problemes d'accés de les naus industrials existents, tant per aquelles que suposa un segon accés a les mateixes, com per aquelles que tenen com a únic accés l'existent en aquest carrer.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“Aprovar inicialment el “Projecte d'Urbanització del Carrer Palol d'Onyar”, de conformitat amb el que disposa l'art. 87.6 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, i sotmetre'l a informació pública, pel termini de vint dies, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província.”

El senyor Pluma comenta que en l'anterior punt es parlava de com es resoldria el final d'aquesta unitat d'actuació; la present planteja la urbanització del carrer Palol d'Onyar, que és el que va des de la carretera de Vilarroja fins aquest punt abans esmentat. El projecte preveu la urbanització, el sanejament, el tractament de les aigües plujanes, la vialitat i la connexió amb aquest final de carrer per donar una sortida més raonable a l'activitat que es du a terme en aquest punt que és de caràcter industrial.

Ningú no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

6.1.e) Aprovació inicial de la modificació de l'àmbit de la unitat d'actuació i projecte de reparcel·lació de la UA “Can Turon”.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 30 d'abril de 2003, va adoptar acord d'iniciar l'expedient de reparcel·lació de la U.A. Can Turon, notificant als propietaris el dret de presentar el corresponent projecte de reparcel·lació.

Transcorregut el termini anteriorment indicat, sense que els mateixos hagin fet ús de l'esmentat dret, l'Ajuntament ha procedit a la redacció del projecte, que comporta una petita modificació de l'àmbit de la Unitat d'Actuació, conseqüència dels terrenys deixats lliures de la Ctra. Nacional II i de les modificacions introduïdes en la rotonda dels accessos a l'Autopista.

La Unitat d'Actuació la formen quatre finques, i es proposa la seva execució de conformitat amb les alineacions dels vials previstos en el Pla General que qualifica les mateixes de sòl urbà.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“1r.- Aprovar inicialment la “Modificació de l'àmbit de la Unitat d'Actuació i el Projecte de Reparcel·lació de la Unitat d'Actuació Can Turon”, de conformitat amb el que disposa l'art. 113 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme.

2n.- Sotmetre'l a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província de Girona; amb notificació individualitzada a cadascun dels propietaris inclosos dins la Unitat d'Actuació.”

El senyor Pluma diu que es tracta d'una zona al principi de la ciutat, just abans del giratori en el que es creuen l'accés sud a l'autopista i la carretera de Barcelona en un espai entrant a la ciutat a mà dreta que està, no desenvolupat des de fa molts anys, jo ni havia existit, alguns ciutadans ho recordaran, un antic escorxador. Aquest és un espai pendent de desenvolupar des de ja fa una bona colla d'anys, i el que es proposa és desenvolupar el pla general en aquest punt creant un espai destinat a l'activitat de dotacions en la seva part est, i en el sector oest d'aquest punt, la creació d'espais destinats a viari i destinats a activitat comercial de tamany mitjà essencialment. La vocació és, perquè ens fem una idea, de projectar en aquest punt el que passa a l'altre costat de la carretera que va a Quart i Sant Feliu, que és la zona de Mas Gri, o perquè es facin de manera aproximada al que ha sigut Mas Xirgu a la ciutat. Ens sembla que en aquest punt de la ciutat ens convé disposar d'aquests metres quadrats destinats a activitat, que genera llocs de treball i activitat econòmica, això sí, amb els necessaris elements de contenció que no desestabilitzin l'oferta comercial de la ciutat, que no desestabilitzin la vida econòmica de la ciutat com algun tractament en mitjans ha pogut suggerir. A nosaltres ens sembla que Can Turon complementarà aquesta oferta amb un procés de creixement contingut i controlat, i el que proposem als grups és la seva aprovació en aquesta fase inicial.

La senyora Alsina vol expressar aquesta preocupació pel que comentava ara el regidor d'Urbanisme, per l'afectació que pot tenir aquest Pla en el comerç tradicional de

la nostra ciutat. Girona és, i ha de continuar sent, capital comercial, però aquesta capitalitat ha de contemplar un comerç urbà ben estructurat, equilibrat, accessible, que mantingui viu el cor i els barris de la ciutat, perquè tenim molt clar que sense comerços, Girona no tindria vida. El comerç és molt més que una activitat econòmica que dóna llocs de treball. Un comerç, tots sabem que té unes repercussions socials i urbanístiques vitals; sabem que avui només tractem la reparcel·lació i la urbanització, atès que el Pla ja fou aprovat pel Ple municipal abans de les eleccions, però tanmateix caldria que aquest Ajuntament protegís el petit comerç tradicional i urbà, ja que no solament representa un servei a favor dels usuaris o consumidors sinó que també aquest comerç té una projecció ciutadana a la vida urbana. Per tant, el grup municipal d'ERC s'abstindrà en aquesta votació.

El senyor Bosch intervé dient que el grup municipal de CiU s'abstindrà en aquest punt. S'abstindrà perquè, entenem nosaltres, que la proposta d'ordenació que se'ns fa de tot aquest sector és una proposta prou raonable atenent les característiques del sector a on està ubicada aquesta unitat d'actuació de Can Turon. És una zona que efectivament, té els accessos a l'autopista, hi ha tot un seguit d'elements viaris que s'han construït recentment, giratoris, potser fins i tot amb excés anant cap a Fornells, un excés de giratoris, un excés de vials en aquest sentit, i tot plegat, tot el sector sud de la ciutat ha quedat dimensionat amb molt pocs espais lliures, i els pocs espais lliures que queden, doncs francament, no se'ns acudeix res més que donar raó en el sentit que allà, probablement només pot anar-hi dotacions i equipaments comercials. No ens semblaria raonable cap altre ús.

El sentit de la nostra abstenció vindria amb una altra justificació. Com molt bé saben, en aquest moment a la ciutat de Girona hi ha una situació de moratòria respecte el tema d'implantació de nous equipaments comercials. Aquesta moratòria que arriba, si no ho tinc malentès, fins a finals del 2005, seria recomanable, atenent fins i tot la incertesa amb que ens trobem en aquests moments respecte a futurs governs, no sabem exactament si la continuïtat de l'actual govern, si un altre govern apostarà per un tema de creixement o no d'equipaments comercials, si mantenir les moratòries, si tirar-les enrera, bé, en tot cas, davant d'aquesta incertesa, jo crec que seria prudent com a mínim de no córrer massa amb aquest tema i de passar amb una certa prudència, la prudència en l'abstenció vindria per aquí en aquest sentit, de dir "home, aquesta moratòria arriba fins al 2005 i per tant, no hi ha una necessitat urgent de programar o d'impulsar aquesta unitat d'actuació; no hi hauria cap urgència en aquest sentit".

Un segon element que ens porta a la reflexió de fer recomanable l'abstenció: com molt bé saben, s'està executant també, al municipi de Salt, un parc comercial, que no és exactament el mateix del que nosaltres fem a Can Turon però sí que té una certa repercussió en el sector del comerç, tant a Salt com a Girona com a l'àrea urbana. Jo crec, no voldria aquí ser portaveu de l'Ajuntament de Salt, que no ho soc, però a mi em semblaria que aquest parc comercial, aquesta zona comercial que proposa Salt, que està executant, és important pel creixement i el desenvolupament de Salt, i per tant, ara incorporar nosaltres a l'oferta comercial de l'àrea urbana una altra zona d'equipaments, semblaria que entrem, si se'm permet l'expressió, amb una certa competència. Salt fa un parc comercial, nosaltres estem apostant també per més zones comercials, per més equipaments comercials. Nosaltres creiem que probablement el que seria més raonable

en aquest moment és deixar que es desenvolupés aquest parc comercial de Salt, veure quin impacte té sobre el sector, i llavors, a continuació, si més no, nosaltres desenvolupar i executar aquesta unitat.

En tercer lloc, ens abstindrem també per observar molt atentament -jo vull insistir amb aquest tema- quina és la reacció de les associacions i entitats de comerç de la ciutat respecte a aquests equipaments comercials. Es fan moltes reflexions entorn al problema o la competència que pot suposar el desenvolupament d'aquest tipus d'equipaments comercials pel comerç tradicional, pel comerç urbà. Jo crec, nosaltres pensem que en gran part, el comerç urbà a la ciutat de Girona sí que ja ha anat adaptant-se a les noves realitats dels equipaments comercials i de les grans superfícies, s'ha anat adaptant; si més no, no li ha quedat més remei que adaptar-se, que reciclar-se, que adaptar-se a un tipus de comerç molt especialitzat, i per tant, repeteixo, tenint en compte que això és una aprovació inicial, veuríem bé també abstenir-nos per comprovar quina és la reacció de les associacions de comerciants i els botiguers de Girona respecte a aquest tema que ens sembla pot ser prou important.

Per tant, amb tota la prudència que jo he manifestat en aquest punt, i sense descartar que puguem finalment arribar al vot favorable en l'aprovació definitiva, ens abstindríem en aquest punt.

El senyor Pluma demana l'ús de la paraula sobretot per tranquil·litzar als intervinents, tant d'ERC com de CiU respecte a l'impacte que una mesura com la que s'aprova pot tenir en el comerç de la ciutat. Estem, jo diria, que tots d'acord respecte a la necessitat de continuar el procés de consolidació de Girona com una capital comercial. D'aquest procés de consolidació en són testimonis jo diria d'una manera molt clara, tant la densa xarxa d'equipaments comercials, de petit comerç de proximitat especialitzat, altament dinàmic que trobem a tota la ciutat i que ha fet un procés de reconversió notabilíssim en els últims anys, com l'haver anat acompanyat de mesures, que són aquestes, les de la contenció en el procés de desenvolupament del que diríem les grans superfícies comercials, o sobretot, que és el que s'ha produït en la nostra ciutat, les superfícies comercials mitjanes, que s'han introduït en la vida de la ciutat d'una manera harmoniosa jo diria, d'una manera que no ha desequilibrat aquest teixit i que en podem veure els efectes en la no desartització ni dels barris ni del centre de la ciutat de l'activitat comercial a la que tots volem donar cobertura, a la que tots volem donar protecció, sobretot en la mesura que és un element de dinamització de la ciutat i un sector sobretot d'activitat econòmica apart dels elements identitaris que la senyora Alsina ens comentava. Per tant, coincidim en l'objectiu i per això jo els vull insistir en que vegin quina és la proposta que en fase inicial i pendent d'escoltar tothom qui vulgui opinar al respecte, i que cregui que ho ha de fer, el que proposem és un tipus d'implantació més orientada al mitjà comerç i al gran comerç, i no al petit comerç.

Amb això vull dir que, personalment, i aquesta no és una opinió amb la que discreparia del col·lega de CiU, a mi em sembla que precisament implantacions com la del parc de Salt van en una altra línia, potser lògiques en aquell punt de l'àrea urbana, perquè el comerç de Salt i el comerç de Girona són evidentment molt diferents, però la implantació d'activitats molt concretes, amb una capacitat d'atracció molt alta precisament per la unió de diferents elements que atrauen en aquest punt farien, a mi em sembla, un efecte, o podrien provocar un efecte que no hem volgut en cap cas, en cap de

les zones que hem desenvolupat a la ciutat de Girona, perquè en aquest cas sí que ens semblarien nocives al petit comerç. Què és el que estem plantejant en aquest punt? Insisteixo, allò que ha passat a Mas Gri, allò que ha passat a Mas Xirgu, permetre que molt sovint, comerços petits que s'han anat desenvolupant puguin traduir-se en superfícies de 700, 800, 900 i de més de 2.000 m², sempre, i aquí hi ha l'altre element, jo diria de prevenció, que tots estem d'acord, que la legislació comercial que aprova el Govern i el Parlament de Catalunya ho permetin. La moratòria és avui una moratòria, el 2005 veure què passa, però en qualsevol cas, allò que es pugui fer aquí haurà d'estar subjecte a la llei, i això, sigui amb aquesta llei, sigui amb aquest govern o sigui amb un altra govern a Catalunya, però com vostès comprendran, nosaltres voldríem que fos diferent que el que ha governat fins ara. Però, sigui quin sigui el resultat d'aquest apassionant procés de negociació que ens toca viure, el que passi passarà subjecte a la llei, i també, com en el conjunt de la ciutat, en aquest punt.

Per tant, jo diria que les prevencions que els grups expressen, en prenem bona nota perquè a tots ens mou el mateix ànim: donar suport a aquesta xarxa comercial, i sobretot en la mesura que renova, creix i transforma la ciutat, però donant la tranquil·litat que el que avui aprovem no va contra aquest sector ni va contra la creació de punts d'atracció en el territori que l'afectin; al contrari, ens sembla que el que fan és ajudar-lo a créixer.

Ningú més no demana la paraula i, sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb setze vots a favor emesos pels Grups municipals del PSC, ICV-EA i el PP i nou abstencions dels grups municipals de CiU i ERC.

6.1.f) Aprovació inicial del projecte d'urbanització de la UA "Can Turon".

El Pla General d'ordenació urbana de Girona delimita la Unitat d'Actuació Can Turon, fixant les alineacions i l'ordenació, i preveu la seva execució pel sistema de cooperació.

En expedient a part es proposarà, igualment, l'aprovació del projecte de Reparcel·lació.

En execució de tot l'anterior, els Serveis Tècnics Municipals, han procedit a l'estudi i redacció del "Projecte d'urbanització de la U.A. Can Turon", referit a la vialitat i serveis de la Unitat d'Actuació prevista en el Pla General, que s'executarà pel sistema de cooperació.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

"Aprovar inicialment el "Projecte d'Urbanització de la U.A. Can Turon", de conformitat amb el que disposa l'art. 87.6 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, i sotmetre'l a informació pública, pel termini de vint dies, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província."

El senyor Pluma indica que si en el punt anterior aprovàvem la reparcel·lació i la modificació de l'àmbit, ara el que es proposa aprovar és la urbanització. No m'estendré més perquè del que es tracta és de veure com s'ordena aquesta trama que abans hem definit.

Ningú no demana la paraula i, sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb setze vots a favor emesos pels grups municipals del PSC, ICV-EA i el PP i nou abstencions dels grups municipals de CiU i ERC.

6.1.g) Aprovació inicial del projecte d'ampliació del Centre Cívic Sant Narcís.

El Centre Cívic de Sant Narcís, situat a la Plaça de l'Assumpció, fa força temps que funciona. Degut al temps transcorregut des de la seva construcció, i atès que en el mateix es desenvolupen un nombre important d'activitats i que dona servei a un nombre creixent d'usuaris, l'edifici inicial ha esdevingut insuficient en front de la demanda ciutadana, per aquest motiu, els Serveis Tècnics Municipals han procedit a l'estudi i redacció d'un projecte d'ampliació de l'esmentat Centre Cívic, que comporta actuacions a cadascuna de les tres plantes actuals.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“Aprovar inicialment el “Projecte d'ampliació del Centre Cívic Sant Narcís”, de conformitat amb el que disposa l'art. 235.2.b) del D.L. 2/2003, de 28 d'abril, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i sotmetre'l a informació pública, pel termini de 30 dies, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província de Girona.”

El senyor Pluma comenta que ja fa temps, aquest Consistori va adquirir la casa que hi ha al costat del Centre Cívic de Sant Narcís per tal d'ampliar-lo. El que es proposa en aquests moments és un projecte d'ampliació del centre que li permetrà créixer en els espais destinats a arxiu i gestió, però sobretot també als espais destinats a activitats de les persones que concorren en el propi centre cívic. Ens sembla que és una bona notícia pel barri, pel primer centre cívic que va tenir la ciutat i per la capacitat que ha de tenir de millorar en les seves actuacions a partir d'ara per comptar amb major espai.

Ningú no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

6.1.h) Aprovació inicial del Pla Parcial accés nord.

El Pla General preveu com a sector urbanitzable l'anomenat accés nord, situat en el límit de terme amb el municipi de Sarrià de Ter, i entre les Avingudes de França i Josep Tarradellas. Es tracta d'un sector destinat a equipaments i serveis privats, amb una edificabilitat bruta màxima de 0,3 m².st/m².s.

El Pla Parcial desenvolupa les condicions del planejament general, preveient unes cessions de més del 70% de la superfície.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“1r.- Aprovar inicialment el “Pla Parcial urbanístic accés nord”, i disposar un període d'informació pública pel termini d'un mes, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província, de conformitat amb el que preveu l'art. 83.4 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme.

2n.- Sol·licitar informes a la Demarcació de Carreteres de l'Estat a Catalunya, Unitat de Girona, i al Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, en la seva delegació de Girona, de conformitat amb el que disposa l'art. 83.5 de la Llei 2/2002, de 14 de març d'Urbanisme.”

Intervé el senyor Ferrer i demana autorització per absentar-se de la Sala per implicacions indirectes.

El senyor Pluma diu que si fa dos Plens els comentava que aprovaven un acord situat a Mas Masó, pel qual es desenvolupava un aspecte que la Llei d'Urbanisme contemplava, que era la destinació dels 20% d'aprofitament mig, en matèria de vivenda de protecció oficial, i que els semblava que no hi havia cap ajuntament en aquests moments, que a l'empara de la nova llei hagués desenvolupat encara aquestes previsions, avui també es proposa adoptar un acord que incorpora un caràcter novedós i experimental d'algunes decisions en matèria d'Urbanisme i d'allotjament, per a joves i grans, a la ciutat de Girona. El Pla Parcial urbanístic Accés Nord, que ara comença el seu procés de desenvolupament, es vincula en el Pla General, perquè ens situem més, la zona que s'ubica entre la rotonda vila de Perpinyà, l'Av. Josep Tarradellas, el barri de Fontajau i l'Hospital Josep Trueta i l'Av. De França, i aquest Pla tenia com a objectiu la consolidació, com a cessió, de la muntanya i del bosc que està en aquest punt de la ciutat; exactament entre el que és el camp de futbol i el camp de beisbol de Fontajau i l'hospital de Josep Trueta. Aquest bosc de valors paisatgístics importants calia que fos incorporat al domini públic per tal de preservar-ne l'ús i garantir-ne la seva conservació, però no només això sinó que el Pla general preveia en aquest punt desenvolupar una zona de dotacions. En termes estrictament d'ocupació el que els proposem és, en un espai de prop de 100.000 m². consolidar-ne 50.000, que són els que ocupen la superfície arbrada i forestal que els he comentat abans, i generar una zona d'ocupació d'aproximadament el 25% del total del sòl. En aquesta zona la previsió és crear-hi dotacions, en el benentès que alguns dels agents que disposen de sòl en aquest punt, i estic parlant del Patronat de la Santa Creu de la Selva o de la Immobiliària Pérez Xifra, ambdues institucions que tenen la llarga tradició en la creació d'habitatge de protecció oficial a la ciutat, i el propi Ajuntament, que és propietari de part d'aquests sòls, puguin desenvolupar mesures innovadores de creació d'allotjaments de protecció oficial per a persones que tinguin especials dificultats d'accés a l'habitatge a la nostra ciutat. I dic que pretenem treballar plegats perquè en aquest cas es produeix la feliç circumstància

que els promotors, en aquest cas del tercer sector, agents sense afany de lucre, ens estan proposant treballar plegats en el desenvolupament d'aquestes tipologies en aquest punt de la ciutat, i a nosaltres ens sembla aquest un exercici important. El Pla preveu les cessions de sòl, d'importants masses forestals per gaudi de la ciutat i del barri de Fontajau que està allà al costat, una urbanització tova que preveu un sol vial de trànsit rodat just en la zona de contacte amb l'Av. Josep Tarradellas i la resta de zones, zones peatonals essencialment que comuniquin el barri i aquesta zona de dotacions amb la muntanya a protegir, el desenvolupament dels elements bàsics de la protecció de la muntanya, i la creació d'espais per equipaments en la zona nord i la zona central d'aquest Ple, d'equipaments en un cas esportius, els més vinculats al camp de futbol i de beisbol, i d'altres sense una finalitat amb destinació a usos futurs, a la zona més propera a la rotonda de la vila de Perpinyà. Ens sembla que aquest Pla que ara arrenca haurà de fer un procés urbanístic de desenvolupament que tots coneixem, però sobretot el que permet és desenvolupar activitats de dotació i sobretot aquestes vinculades a aquests sectors que tots hem identificat com a sectors prioritaris a la nostra ciutat.

El senyor Olòriz indica que coincideixen amb l'equip de govern amb el que pot ser aquest principi de proposta novedosa en una zona que ha estat extremadament ocupada al costat de Fontajau. Hi ha dos elements que nosaltres volem anar aprofundint al llarg d'aquests propers mesos: un és la recuperació de tota una massa boscosa molt important, que pot convertir-se en la zona verda en la qual el barri de Fontajau pugui tenir un punt de referència; i l'altre és un sistema viari, que penso que és perfectament millorable, que permeti fer d'un bon distribuïdor del que significarà l'entrada d'aquests blocs amb una voluntat d'habitatge de nou tipus. Estem en principi esperançats, amb un principi de precaució lògica esperant que aquests sectors puguin també col·laborar en una perspectiva d'aquest tipus, i en tot cas evidentment obrir un espai que fins ara en la ciutat no hi era. Això, amb tot el procés que avui encetem, estarem emetents perquè es puguin aconseguir aquests objectius.

La senyora Alsina expressa que tal com es va exposar en la comissió informativa d'Urbanisme, i com s'ha pogut consultar en la documentació que presenten, el Pla d'accés nord està classificat en el Pla General com a dotacions, com ara ens confirmava el regidor d'Urbanisme. Ens comenta que hi podran anar allotjaments, i el que voldríem saber és si aquests allotjaments seran de protecció oficial, ja que el nostre Grup voldria que aquesta fos una condició i que es destinessin específicament a allotjaments protegits de lloguer per a joves i per a gent gran. Amb aquest matís, votarem favorablement.

El senyor Bosch diu que el grup municipal de CiU s'abstindrà en la votació d'aquest punt. Estem davant d'un Pla Parcial que pretén introduir nous elements, o fins i tot una important dosi de creativitat respecte a la necessitat de cercar potencialitats i mecanismes que permetin obtenir del Pla General del planejament que tenim vigent, programes relatius a l'allotjament o habitatges per a gent jove o gent gran; col·lectius que no cal dir-ho, pateixen de forma important les conseqüències de les dificultats d'accedir a un habitatge per la situació de preus en què està el mercat immobiliari. No repetirem ara les diferents ocasions que aquest grup municipal ha tingut d'insistir, de demanar a l'equip de govern que es prioritzin aquest tipus de polítiques per obtenir

habitatges de protecció oficial, i en concret, per tirar endavant programes que permetin a la gent jove de disposar d'un habitatge a preu assequible. Han sigut innombrables aquestes ocasions. I ara ens trobem davant d'una circumstància que permetria tirar endavant un projecte d'aquestes característiques. Jo crec que aquí s'ha dit, i si se'm permet l'expressió col·loquial, que estem una mica davant d'un invent, d'un experiment que pretén arribar a una interpretació de màxims de la normativa urbanística i del Pla general, que permetin fer en aquell sector habitatges per a gent jove o allotjaments per a gent jove.

Nosaltres creiem que tractant-se d'un invent o d'un experiment, reafirmo, la creativitat és necessària en aquest moment per obtenir fórmules que permetin crear un parc d'habitatge suficient per a gent jove. Però bé, tractant-se d'una aprovació inicial, convindria reconsiderar unes qüestions que avui anunciem perquè puguin ser oportunament valorades en la tramitació de tot aquest Pla parcial. En primer lloc, la memòria d'aquest Pla Parcial ens parla de què s'hi faran habitatges col·lectius, i concretament diu que en aquesta modalitat un mínim del 10% del sostre total de la parcel·la es destinarà a instal·lacions i serveis comuns amb gestió centralitzada. Per tant, el que estem fent allà, el que farem allà són residències, són allotjaments. En primer lloc, el terme habitatges col·lectius no trobem en el mateix document del Pla General una definició, no hi és, pròpiament no hi és. El Pla general, en el seu l'art. 97 parla d'habitatge, habitatge unifamiliar, habitatge plurifamiliar, habitatge rural, però no ens diu què és habitatge col·lectiu. Per tant, hi hauria, nosaltres entenem, un primer impediment de què el Pla Parcial aprova quelcom, un habitatge col·lectiu que no està reflectit en el Pla General que és. Per tant, situem el tema i és que estem en un sòl de dotacions i per tant, el que estem fent pròpiament no són habitatges de protecció oficial de lloguer per a gent jove, sinó que el que estem fent són residències. En segon lloc, les diferències entre un model, fer habitatge per a gent jove o fer-hi residències per a gent jove o per a gent gran, són moltes, però n'hi ha una que nosaltres creiem substancial. Si féssim habitatges de protecció oficial voldria dir que estem fent habitatges amb un preu màxim prefixat, que depenent de la modalitat que escollís el promotor, fer se situaria en la modalitat de protecció més favorable per exemple entorn a les 34.000 pessetes per un habitatge de 70 m². Aquest seria el preu màxim. Però en el Pla Parcial que ens presenten a aprovació no hi ha cap punt que estableixi l'obligació pels promotors de fer que aquestes actuacions estiguin limitades a un preu màxim, ni en el cas que siguin habitatges, perquè entendríem que allà no es poden fer estrictament habitatges, ni en el cas que siguin allotjaments col·lectius o residències, tampoc hi és aquesta obligació; pel cas que fossin allotjaments i fossin habitatges col·lectius, tampoc hi hauria, no hem trobat una obligació, que aquests allotjaments estiguin limitats a un preu màxim, i aquest creiem que és el punt essencial de tot aquest Pla. Més enllà de fer polítiques urbanístiques, el que estem fent realment són polítiques socials, polítiques de facilitar habitatge a gent jove i a gent gran, polítiques per tant que el que pretenen és que hi hagi habitatges o allotjaments a un preu assequible, no a qualsevol preu, que és el que nosaltres entenem pot passar si no es limita. És cert que la tipologia dels promotors que actuen en aquella zona són majoritaris, malgrat que hauran de convèncer també a la resta de promotors o de propietaris respecte a algunes actuacions. Caldria dir que és cert que tenen una trajectòria molt clara respecte a aquest tema, respecte el tema de construir habitatges de protecció oficial a la ciutat, és cert, però nosaltres entenem que deixar

aquesta decisió en mans dels promotors no seria correcte. Creiem que nosaltres el que hem de fer inicialment és pronunciar-nos. Nosaltres, què volem fer? Volem fer habitatges de protecció oficial, volem fer residències? Molt bé; a quin sector ens volem adreçar? i sobretot, quines són les condicions de preu, les condicions d'accés que han de tenir aquests allotjaments?, i si som nosaltres com a administració, som nosaltres ajuntament els que tenim que definir això en el Pla Parcial, i no deixar-ho tot en mans d'aquests promotors que, en qualsevol cas, també és cert, pot passar que al llarg del temps hi hagi transmissions de tercers que, en aquest cas, aquests no tindran cap obligació legal de fer allotjaments socials o habitatges de preu protegit en aquell sector. Potser seria més raonable qualificar tota la unitat de sòl residencial, potser seria més raonable això, i plantejar-nos d'obtenir les peces d'aprofitament per fer-hi habitatges de protecció oficial per a gent jove, i obligar als promotors privats a què com a mínim, el 20% de l'aprofitament es destini a protecció oficial; potser aquesta seria la millor opció, i en tot cas, amb aquest tràmit que iniciarem ara, seria una de les qüestions que conjuntament voldríem valorar amb l'equip de govern. En segon lloc, algun dels paràmetres urbanístics emprats, o dels criteris o valors urbanístics utilitzats, no semblarien massa adequats els objectius prefixats d'obtenir allotjament a preu assequible; em refereixo en concret a dos punts: al coeficient d'edificabilitat de 0,30 i la tipologia de PB+3. No són precisament un model urbanístic molt compactat, i nosaltres no demanem un model dens, el que demanem és un model compactat. Augmentar el sostre edificable en aquest sector possibilitaria que els promotors que volen actuar-hi tinguin més disponibilitat per fer-hi actuacions protegides. Per què? Senzillament perquè la viabilitat econòmica de l'operació seria més factible. Per últim, m'agradaria insistir en un tema: s'ha presentat aquest projecte com un invent, però també, i em refereixo a les declaracions que crec va efectuar el senyor Olòriz, deia que semblava que tenia la intenció de vetllar o vigilar perquè en les edificacions d'aquest Pla parcial se seguissin criteris de construcció sostenible. Crec que fins i tot això es va manifestar així. Jo crec senyor Olòriz que podríem anar més enllà, és a dir, no es tracta de que vetllem perquè els promotors construeixin d'acord amb paràmetres de sostenibilitat, o que s'acullin als beneficis que preveu el segell verd d'aquest ajuntament; jo crec que nosaltres, el que podem fer en el Pla Parcial és incloure alguna obligació respecte aquest tema, i per tant, d'alguna manera, el que estarem dient és: incorporem la necessitat de tirar endavant projectes de construcció sostenible i ho estem dient des del Pla Parcial. No caldrà per tant que nosaltres vetllem, ja ho fem de forma obligada. Si no és en aquest Pla parcial, ja li anuncio que potser estaria bé que ens comencéssim a plantejar la necessitat de què en aquesta ciutat hi hagués una ordenança de construcció sostenible que obligués als edificis a adoptar alguna mesura en aquest sentit, i així ens estalviem de l'obligació de vetllar, que no deixa de ser, permeti'm que li digui, una bona voluntat, però no més enllà d'això. Bé, per tant repeteixo, per totes aquestes qüestions i amb la intenció de què en la tramitació d'aquest Pla Parcial puguem incorporar algunes de les valoracions que hem efectuat, el grup municipal de CiU s'abstindrà.

El senyor Pluma contesta a la senyora Alsina respecte a l'obligatorietat o no de crear aquesta qualificació pels allotjaments que es creïn. La legislació no obliga a aquest tipus de destinació, estem parlant d'una pastilla de dotacions i per tant no podem obligar a què les dotacions vagin en aquest sentit. Ara bé, en aquest cas juguem amb avantatge

en conèixer la vocació d'aquells que actuen d'una manera molt majoritària en el sector, i per tant, en aquest cas podem no obligar perquè coneixem d'aquells que volen actuar que aquesta és la seva vocació, i davant de tothom ho expliquem perquè així ho hem parlat i davant de tothom i amb absoluta transparència explicitem que aquest és l'objectiu essencial d'aquest Pla. Si serem o no serem capaços més enllà de les obligacions, ens sembla que sí, perquè en aquest cas no caldria tirar endavant mesures coercitives que obliguessin en aquesta direcció, perquè aquí, la vocació del pla no és generar una zona residencial com la que el senyor Bosch esmentava com a possibilitat. Crear una zona de dotacions, estem al nord del barri de Fontajau, estem en una zona de la ciutat densament poblada, que ens sembla que té unes possibilitats de creixement que ens sembla que en aquest punt de la ciutat són suficients; estem al nord de la ciutat, en la zona amb contacte amb Sarrià, una zona que pot créixer precisament en aquell terme municipal, i no precisament en aquest punt que ens ocupa. A nosaltres ens sembla que aquesta pastilla, aquest punt de la ciutat és especialment fràgil en aquest sentit i no ens sembla que posar-hi més habitatge sigui una bona solució. Sí en canvi ens sembla, les seves característiques, la seva implantació, el seu plantejament urbanístic, que permet avançar en aquesta fórmula de les dotacions i dels allotjaments. Per tant, l'obligatorietat l'adquirim en el terreny moral, és evident, i també en el terreny dels compromisos polítics, no només en les qüestions personals i ètiques sinó dels compromisos polítics i no tant en funció d'una obligatorietat legislativa.

Agraeixo al senyor Bosch que hagi fet la intervenció que ha fet i sobretot que l'hagi precedit aquesta vocació de que estem en una fase inicial en la que tots volem reflexionar conjuntament, perquè a mesura que anava avançant en les seves reflexions, un servidor s'anava espantant. Per què? Jo entenc la preocupació respecte l'exercici que ens estem plantejant. No és la primera vegada que aquest ajuntament innova en alguna part del procés de govern local. No és la primera vegada ni segurament serà l'última, però jo crec que aquesta és una actitud, en termes generals, força més recomanable que aquella del "anar tirant" i d'aquella del "anar fent amb el que la llei ens permet", perquè això té límits i tots hem constatat, i tots hem comprovat, al conjunt del país i al conjunt de l'Estat m'atreveria dir, quins són els límits de determinades polítiques fiscals i de determinades polítiques de creació d'abaratiment del preu de la vivenda, que en els últims 4-8 anys han fracassat estrepitosament. No ens n'hem sortit per les fórmules clàssiques, i la ciutat de Girona el que s'està plantejant, fruit jo diria d'un consens estès entre tots, és poder desenvolupar un mercat d'habitatge de lloguer protegit, desenvolupar un mercat d'habitatge de lloguer de titularitat pública, desenvolupar dotacions que permetin resoldre alguns dels problemes que ni el mercat de lloguer ni el mercat de venda de protecció oficial resoldran, i a partir d'aquí generar un ampli ventall de recursos que no siguin la fórmula standar que hem tingut per triar fins ara en matèria d'habitatge. Ens estem plantejant doncs, no només innovar sinó intentar cobrir totes aquelles situacions que en matèria d'habitatge a la ciutat es genera dirigint-nos a aquells sectors més fràgils. Això té riscos? Tots, però és que si no pedalem caiem de la bicicleta, i si només ho hem de resoldre per la via que vostè ens proposa, per exemple, i admetent que estem en el terreny de l'especulació en el sentit intel·lectual del terme, a major compactació, amb majors alçades, amb majors densitats, no ens sembla que en aquest punt sigui el que toqui. La ciutat compacta en una parcel·la com aquesta, 30.000 m², no s'expressa per major verticalitat; hi ha parcel·les, hi ha espais en aquesta ciutat

que per ajustar-se a la topografia, provocar una menor alteració de l'estructura del sòl que allà es planteja, no tindran un aprofitament del 30 sinó del 23% o del 20%. I això sí que són mesures sostenibles de construcció en terrenys concrets. Cal obligar a la gent a fer-ho? Escolti, el Parlament de Catalunya ha decidit que no. Podem ser més papistes que el Papa i nosaltres fer-ho, ja discutirem respecte de les ordenances quan avaluem l'impacte del segell verd, però no intentem fer passar el clau per la cabota; jo entenc les seves pors respecte l'exercici de com apliquem determinades mesures a determinades propostes de la ciutat, i entenc la seva preocupació i entenc que costi veure de quina manera això es pot traduir en aquest punt, però em sembla que valdria la pena, ja que estem en aquest punt de la reflexió, ser un punt agosarats, perquè les mesures tradicionals, les polítiques que fins ara hem rebut en matèria de promoció pública d'habitatge en el conjunt del territori, el conjunt del país, han donat el resultat que han donat, que ha sigut més aviat escàs. Resoldrem amb aquesta actuació tot l'habitatge a la ciutat de Girona? De cap manera, estem parlant d'una zona que té la mida que té i que té els objectius que té. Podrem començar a resoldre alguns problemes concrets, nosaltres esperem que sí, i pensant amb els grups socials, amb les taxes o amb una disponibilitat de recursos que els allunyen més del mercat lliure de l'habitatge, ens sembla que aquest és el col·lectiu al qual cal adreçar aquestes mesures. Si no ho féssim, es resoldrien espontàniament? La resposta és no. Ja hem vist què passa a Catalunya quan deixem al mercat i al conjunt de l'Estat la regulació dels preus de l'habitatge. Jo els demanaria que en aquest espai de l'abstenció fossin un punt més optimistes en la convicció de què compartim la preocupació respecte de l'habitatge, que les fórmules fins ara vigents han donat de sí el que han donat de sí, que no en reneguem, al contrari, Mas Masó serà una mostra claríssima de desenvolupament de mesures clàssiques de política d'habitatge, de la mateixa manera que el sector accés Nord pot ser una zona experimental on hi tenim, insisteixo, agents de caràcter que no tenen entitat de tercer sector, que no tenen vocació lucrativa, que puguin operar en aquest sector amb ganes de desenvolupar amb l'Ajuntament i amb altres agents socials, mesures alternatives al que el mercat genera. A nosaltres ens sembla, i li estic proposant un exercici de fe, però de fe documentada en la documentació que avui els portem, de fe que s'aguanta en allò que el Pla preveu i en allò que el planejament derivat avui els proposa, i per tant, d'una fe no exempta de xarxa, és a dir, no exempta d'una vinculació molt directa amb el món de la realitat i molt directa en el món de la política d'habitatge a la ciutat de Girona, i jo els encoratjaria de passar d'aquesta etapa de dubte raonable però, permeti'm l'opinió, un punt conservador, a una etapa de major implicació amb fórmules més creatives de resolució dels problemes que els ciutadans tenen, i que a mi em sembla, insisteixo, que no passen per la major compacitat, la major densitat, pujar més pisos o ocupar més sòl, passen per construir d'una altra manera.

El senyor Bosch es refereix a la qüestió de fe. A veure, jo crec que hauríem de superar aquesta fase, no és una qüestió de fe, nosaltres estem parlant de compromisos, que s'adoptin compromisos. Acceptem que estem davant d'una proposta novedosa, ho acceptem, però el que nosaltres demanem és que dins d'aquest experiment que entre tots hem decidit tirar endavant, molt probablement aquí el que hem d'incorporar si podem són compromisos concrets, i jo només n'hi repeteixo dos: un, a qui adreçem aquests allotjaments i habitatges, i si tenim voluntat o no de determinar un preu màxim; i dos, si

tenim la capacitat o la disponibilitat de permetre unes modificacions de coeficients i d'índexs, perquè aquests promotors puguin tirar endavant amb més viabilitat aquesta unitat.

El senyor Pluma contesta que disponibilitat tota en el mecanisme del diàleg; i la fe, com a últim recurs al que han sigut unes polítiques d'habitatge al marc general de polítiques d'habitatge en el país, l'últim recurs que ens queda és la fe. O canviem aquest esquema o amb aquests instruments no funcionarem.

Ningú més no demana la paraula i, sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb dinou vots a favor emesos pels grups municipals del PSC, ICV-EA, ERC i el PP, i cinc abstencions del grup municipal de CiU.

6.2. Aprovació provisional del Pla de millora urbana d'un sector del barri residencial Migdia.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 9 de setembre de 2003, va aprovar inicialment el "Pla de Millora Urbana d'un Sector del Barri Residencial Migdia".

L'expedient i tot l'actuat fou sotmès a informació pública, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província núm. 182, de 24 de setembre, i en el Diari Oficial de la Generalitat núm. 3974, de data 25 de setembre de 2003, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

No obstant l'anterior, i d'acord amb l'informe tècnic obrant a l'expedient, durant el termini d'informació pública calia aportar alguna modificació, a fi de donar estricta compliment a les prescripcions del Pla General, consistents en:

- a) Situar la rampa d'accés al pàrking dels futurs edificis situats al carrer Roca Pinet, a l'extrem oest de dit carrer.
- b) Donar compliment d l'art. 38 de la normativa urbanística del pla general, pel que fa a l'alçada màxima reguladora de les futures edificacions.
- c) La superfície mínima de la plaça interior serà de 5.065 m2.
- d) El transformador previst en l'extrem nord del bloc C haurà de ser soterrat.

Atès que s'ha aportat un nou document que compleix totes i cadascunes de les modificacions assenyalades, i d'acord amb l'informe favorable al respecte, emès pels Serveis Tècnics municipals.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

"Aprovar provisionalment el "Pla de Millora Urbana d'un Sector del Barri Residencial Migdia", de conformitat amb el que disposa l'art. 83.1 de la Llei 2/2002, de

14 de març d'Urbanisme; i donar-ne trasllat a la Comissió d'Urbanisme per la seva aprovació definitiva.”

El senyor Pluma indica que no hi ha hagut al·legacions en l'exposició pública; hi ha hagut aclariments demanats per l'Ajuntament al projecte que s'havia acompanyat que s'han satisfet, i per tant, es proposa ja l'aprovació provisional per traslladar-ho a la Comissió d'Urbanisme.

Ningú no demana la paraula i, sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb vint vots a favor emesos pels grups municipals del PSC, ICV-EA, ERC i el PP, i cinc abstencions del grup municipals de CiU.

6.3.a) Aprovació definitiva del projecte de reparcel·lació “Mas Marroc”.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 7 d'octubre de 2003, va aprovar inicialment el “Projecte de Reparcel·lació del Sector Marroc”. L'expedient i tot l'actuat fou sotmès a informació pública pel termini d'un mes, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província núm. 195, de 13 d'octubre de 2003, i notificació individualitzada a tots els propietaris afectats per l'actuació.

Durat l'esmentat termini s'ha presentat una al·legació a nom del Sr. Tomàs Bellsola Molas, mostrant la seva disconformitat amb els càlculs de les valoracions dels costos d'indemnització, amb els criteris de repartiment del sòl i els costos d'urbanització. L'esmentat al·legació ha estat informada pel tècnic redactor del projecte, en el sentit que considera correctes els criteris utilitzats en el repartiment de beneficis i càrregues plantejats en el projecte.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“1r.- Desestimar les al·legacions formulades pel Sr. Tomàs Bellsolà Molas, de conformitat amb l'informe tècnic obrant a l'expedient, del que se'n donarà trasllat a l'al·legant.

2n.- Aprovar definitivament el “Projecte de Reparcel·lació del Sector Marroc”, de conformitat amb el que disposa l'art. 113 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme.”

El senyor Pluma manifesta que s'ha presentat una al·legació no infreqüent en aquests casos, que és que un dels propietaris del sector creu que el sistema de valoració de les seves càrregues està mal calculat; creu que hauria de suportar menys càrregues. Els serveis tècnics municipals estimen que el càlcul és correcte i, per tant, es proposa desestimar l'al·legació i aprovar definitivament el projecte.

El senyor Bosch diu que per coherència amb el que havien plantejat en l'aprovació inicial, demanen votació.

Ningú més no demana la paraula i, sotmesa la proposta a votació, s'aprova amb vint vots a favor emesos pels Grups municipals del PSC, ICV-EA, ERC i el PP i cinc abstencions del grup municipals de CiU.

6.3.b) Aprovació definitiva del projecte de reforma del sobreexidor de la riera Gornau.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 9 de setembre de 2003, va aprovar inicialment el "Projecte de Reforma del sobreexidor de la Riera Gornau". L'expedient i tot l'actuat fou sotmès a informació pública, pel termini de trenta dies, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província núm. 24 de setembre de 2003, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

"Aprovar definitivament el "Projecte de Reforma del sobreexidor de la Riera Gornau", de conformitat amb el que disposa l'art. 235.2.d) del D.L. 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya."

Ningú no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

6.3.c) Aprovació definitiva del projecte "Escola bressol Mare de Déu del Mont".

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 9 de setembre de 2003, va aprovar inicialment el "Projecte de l'Escola Bressol Mare de Déu del Mont". L'expedient i tot l'actuat fou sotmès a informació pública, pel termini de trenta dies, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província núm. 182, de 24 de setembre de 2003, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

"Aprovar definitivament el "Projecte de l'Escola Bressol Mare de Déu del Mont", de conformitat amb el que disposa l'art. 235.2.d) del D.L. 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya."

Ningú no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

6.3.d) Aprovació definitiva de la modificació del projecte de nau de Brigades, 2ª fase.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 9 de setembre de 2003, va aprovar inicialment la "Modificació del projecte de Naus de Brigades – 2a. fase".

L'expedient i tot l'actuat fou sotmès a informació pública, pel termini de 30 dies, mitjançant Edicte publicat en el Butlletí Oficial de la Província núm. 82, de 24 de setembre de 2003, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme, proposa al Ple l'adopció del següent acord:

“Aprovar definitivament la “Modificació del projecte de Naus de Brigades – 2a. fase”, de conformitat amb el que disposa l'art. 235.2.d) del D.L. 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.”

Ningú no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

7.- MOCIONS:

7.1. Moció que presenta el grup municipal del PP sobre ampliació d'horaris de les escoles bressol municipals.

Exposició de motius:

Des de l'Ajuntament hem de donar totes les facilitats possibles als gironins per tal de millorar la seva qualitat de vida, i treballar per la conciliació de la vida laboral i familiar és un primer pas per millorar aquesta qualitat de vida de les famílies gironines. Des del Grup Popular creiem sincerament que, a banda de la creació de més places d'escola bressol municipals a la ciutat de Girona, places totalment necessàries per poder donar cobertura a totes aquelles famílies que ho necessitin, cal vetllar perquè aquests equipaments municipals i els serveis que ofereixen s'adeqüin a la realitat social dels nostres dies.

En els últims anys, les necessitats de les famílies gironines han anat variant degut als canvis esdevinguts en la societat. Un d'aquests canvis és la incorporació, cada cop més àmplia, de la dona al món laboral. Aquest fet ha propiciat que les parelles amb nens/nenes de 0 a 3 anys i que estan totalment incorporades al món laboral, quan han d'escollir a quina escola bressol duen els seus fills, tendeixen a portar-los a una escola bressol privada, ja que les escoles bressol municipals estan saturades i tenen horaris que poques vegades són compatibles amb els horaris laborals dels pares.

Nosaltres creiem fermament que cal una ampliació dels horaris complementaris de les escoles bressol municipals per tal d'adaptar-los a aquesta nova realitat i així afavorir la conciliació entre la vida laboral i la familiar dels gironins.

A dia d'avui, a Girona, tenim tres escoles bressol en funcionament i una en construcció, i cal dir que el nombre de places d'aquestes escoles bressol municipals és totalment insuficient i que tenen totes el mateix horari, un horari que des del nostre punt de vista no s'adapta a les necessitats reals dels ciutadans. Considerem positiu que tinguin de 08'00 h a 09'00 h com a horari complementari de matí però no entenem com tenen tan

sols de 17'00 h a 17'30 h com a horari complementari de tarda, perquè és just aquest el que no s'adequa de cap manera a les necessitats reals de les famílies gironines.

Per tot això, el grup municipal del Partit Popular proposa al Ple d'aquest Ajuntament l'adopció dels següents acords:

“Primer.- Ampliar l'horari complementari de la tarda de les escoles bressol municipals existents a dia d'avui a la ciutat de Girona fins a les 19'00 h.

Segon.- Que aquest nou horari s'apliqui directament a totes les escoles bressol municipals de nova obertura a la ciutat de Girona.”

Després de la lectura, per part de la senyora Veray, del text de la moció, intervé el senyor Olòriz dient que es tracta d'una moció d'aquelles que s'anomenarien “mocions parany”. Vostès demanen quelcom que per aquest curs, ni tècnica ni pressupostàriament, ni socialment és assumible, però amb la voluntat, no tant, de donar satisfacció aquí i amb el que diuen, sinó d'acusar a aquells, si no l'aproven, de que no són progressistes. Evidentment, en aquest cas l'hàbit no fa el monjo i cadascú, en moltes de les polítiques que segueix confirma o no el que vol dir progressisme.

El que ens separa de vostès no és solament aquesta oportunitat o l'oportunisme, sinó d'altres aspectes més importants. Primer de tot, per nosaltres, l'escola bressol és una etapa educativa, i vostès l'interpreten com a assistencial. Per nosaltres, el nen i la nena és el centre, la base del projecte; per a vostès, ho són més unes preteses necessitats dels pares. Un nen o una nena de 0 a 3 anys no pot estar més de 8 hores en una escola. Si tant els preocupa als pares i mares, facin una llei a nivell estatal que comptabilitzi els horaris laborals i els educatius, i no deixin al lliure mercat i als contractes escombraria de molts pares i mares, la regulació dels horaris dels nens i de les nenes. Vostès s'emmirallen amb les escoles bressol privades, més conegudes com a guarderies, i es paguen aquestes hores a preu d'or, però no s'emmirallen en canvi en les públiques per assegurar la qualitat d'aquestes; al contrari, últimament les desregulen, desregulen els requisits per obrir una escola bressol privada donant més importància al negoci que al servei. El nostre objectiu és assegurar amb noves escoles bressol, i avui hem aprovat el projecte de la Mare de Deu del Mont, i en el 2004 tenim pressupostada la seva execució a aquesta demanda insatisfeta d'escola bressol pública de qualitat que volem satisfer. Aquesta és la màxima prioritat compartida per l'equip de govern, a la que destinem, en moments econòmics difícils, i vostè sap per què, recursos suficients. Avui ja tenim una hora d'acollida complementària de 8 a 9, portada per educadores, mitja hora de 5 a 5,30, també per educadores i per tant, amb condicions de qualitat, més que les escoles bressol de la Generalitat i més que les municipals de València i Alacant, que m'he preocupat per veure quins horaris tenien, governades pel Partit Popular, anant cap als països catalans, no anant més enllac, i aquestes escoles bressol municipals de Girona no tenen menys que les altres escoles municipals de Catalunya. Mirin, s'han equivocat d'interlocutor, al presentar aquesta moció aquí i ara en aquest Ajuntament. Si realment són sincers, ajudin a modificar la política educativa i social que estan promovent des del govern de Madrid.

Com a ICV-EA som partidaris del diàleg, del diàleg en la comunitat educativa, d'escoltar les necessitats de pares i mares i educadores; d'analitzar les necessitats dels nens i les nenes, i també l'especificitat de cada escola bressol municipal, per tant del diàleg poden sortir modificacions horàries, parlem-ne i treballarem. Però, indubtablement, no a cop de moció oportunista.

El senyor Mas diu que el seu Grup s'abstindrà en aquesta votació. En realitat no estem d'acord amb la seva moció, pel que li explicaré ara tot seguit, però no hi votarem en contra perquè creiem que la seva proposta està feta amb bona fe, almenys així ho volem creure. El que passa és que amb bona fe no n'hi ha prou, calen més coses. Allargar fins a les set de la tarda el tancament de les escoles o de les llars d'infant, o escoles bressol, significa augmentar el pressupost en una direcció que nosaltres no compartim. Sempre hem defensat que cal ampliar el nombre d'escoles bressol, i finalment ho hem aconseguit, n'acabem d'inaugurar una al barri del Pont Major i estem a punt d'iniciar les obres d'una escola bressol al barri de Sant Narcís. Pel nostre Grup és prioritari seguir ampliant la xarxa d'escoles bressol i pensar ja en noves escoles bressol en els barris de la ciutat que encara no en disposen. Aquesta és la nostra prioritat i és aquí on hem d'esmerçar tots els recursos que, com sabem, són limitats. Per tant, no estem en condicions de pensar en ampliar l'horari fins a les 19,00 h com vostès diuen. Però fins i tot en el cas que tinguéssim els recursos, que tinguéssim prou diners, tampoc no hi estaríem d'acord perquè no s'adiu amb el concepte que nosaltres tenim i defensem del que ha de ser una escola bressol. A l'exposició de motius vostè insisteix en la necessitat de conciliar la vida laboral i la vida familiar, cosa que ens sembla molt raonable, però també és veritat que tal com vostè ho planteja, fa recaure tot el pes d'aquesta reconciliació en la part més feble, o sigui, la fa recaure tota en l'infant, en aquell nen o nena que per raons òbvies no pot defensar-se. S'imaginem vostès un nen o una nena que entri a l'escola bressol a les 8 del matí i en surti a les 7 del vespre? 11 hores picades. Algú hauria de defensar els drets d'aquest nen o nena, els drets de compartir espais familiars, els drets de compartir un pare i una mare; els drets a disposar del temps per jugar amb els germans si és que en té, el dret en definitiva de gaudir també d'una vida familiar. Aquests són els drets que tenen els nens i la seva proposta, segurament sense voler-ho, els oblida clarament, com si la funció dels pares fos treballar, treballar i treballar, i la del nen passar el dia a l'escola bressol. Una escola bressol no és un magatzem, no és un aparcament on deixem els nostres fills les hores que facin falta.

Però, tornant als acords que vostè ens proposa, també podríem dir "i per què a les 19,00 h?, per què no a les 20.00 h, o a les 9,00?", perquè és obvi que molts pares treballen fins a les 8, treballen fins a les 9, i també segur que estarien contents que l'escola bressol fos oberta. Per tant, l'argumentació és la mateixa sigui una hora o sigui una altra. Argumenta vostè que molts pares es decideixen per les escoles bressol privades, que tenen un horari més flexible. És veritat. Però si les escoles bressol privades ofereixen aquest servei és pensant en el negoci, res més. A partir d'una hora determinada, s'augmenta la tarifa hora a hora, i quantes més hores es queda el nen o la nena, més caixa femem. I aquí apareix un altre aspecte que també em sembla que val la pena de comentar: en cap moment de la moció vostè fa cap referència a la tasca educativa que es realitza en les escoles bressol, la qual cosa ens fa pensar, o la qual cosa

ens reforça en l'idea de magatzem, o aparcament -amb perdó de les paraules- que abans li comentava. Entre parèntesi potser podríem dir que aquest és l'esperit de la LOCA que el seu partit ha aprovat i que atorga a l'educació infantil un caràcter purament assistencial. I ja s'ha dit però ho repeteixo: per conciliar la vida laboral amb la vida familiar es poden fer moltes coses; per citar-ne només algunes, es pot pensar amb la flexibilitat horària del pare o de la mare; es pot pensar amb més ajudes per fill que permetin que un dels cònjuges redueixi la jornada laboral o pugui gaudir de períodes d'excedència; es pot pensar en construir escoles bressol a prop de les zones industrials. Són simplement exemples que millorarien de ben segur la relació entre els infants i la família. Estic segur que aquesta idea de carregar el pes de la mala organització laboral en el nen o la nena, en el més feble, no era la seva intenció, encara que és implícita en tot el que vostè diu, i per tot això nosaltres no li votarem en contra, ens abstindrem, però que quedi clar que és més pensant amb bona fe i pensant que aquestes reflexions que jo li he fet, per la raó que sigui, el seu Grup no se'ls ha fet i potser hagués anat bé que se les haguessin fet.

La senyora Soler expressa que tenen una altra visió d'aquesta moció i pensen defensar-la. Des del nostre Grup valorem favorablement aquesta moció. Creiem que el plantejament és molt raonable i que respon a una necessitat social que cada dia és més evident a la nostra ciutat. Cal treballar cap a la conciliació dels horaris laborals i familiars, i per tant, entenem aquesta ampliació horària com un instrument cap aquesta conciliació. En aquest país, aquest tema sempre ha estat molt difícil. Encara hi ha sectors que, comparats amb alguns països europeus, les jornades laborals acaben molt tard. No tothom té uns horaris fets a mida de les guarderies públiques. Em sembla que ho hem de tenir en compte. Les necessitats actuals i les realitats socials són molt diverses, i moltes persones no poden accedir als preus de les escoles bressol privades, que són les que ens ofereixen un horari més flexible. Per exemple, el sector del comerç, que compta amb un horari laboral molt extens, o persones que fan tornos de tardes, el clar augment de famílies monoparentals amb nens petits que es troben amb l'evident disminució d'ingressos i la necessitat per part dels dos membres de la parella de treballar, o famílies amb rendes molt baixes, o la mobilitat laboral que està portant famílies joves a la ciutat que depenen totalment dels serveis de les escoles bressol per deixar els nens, ja que no tenen cap entorn familiar, com els avis, que els puguin ajudar. Aquests només serien alguns casos en els que la flexibilitat horària seria de gran ajuda. Pensem que les escoles bressol municipals han d'estar al servei de les necessitats de les famílies; no ha de ser incompatible un bon projecte educatiu amb la flexibilitat horària que s'adeqüi a diferents necessitats. Ja sabem que tot el que no és unificat porta més feina, també és més costós, però cal des de l'àmbit públic reconsiderar-ho. Moltes famílies es podrien plantejar portar els nens a les escoles bressol municipals. Ampliar la franja horària facilitaria l'accés al món laboral tant a pares com a mares, i això no ha d'implacar necessàriament fer-ne un ús abusiu. La majoria de famílies intenten tenir els nens el màxim d'hores a casa, encara que sempre hi haurà l'excepció, i per això es poden trobar mecanismes per evitar-ho. Estem convençuts que un bon projecte educatiu no ha d'estar renyit amb una major flexibilitat horària, i per això donarem suport a la moció.

El senyor Del Pozo indica que el Grup municipal Socialista s'alegra de la possibilitat d'expressar, amb la pluralitat deguda, diverses posicions sobre un tema que és certament de debat social obert, i en aquest sentit, cal qualificar com a oportuna aquesta moció. Probablement compartiria amb el senyor Mas fins i tot la bona intenció que sens dubte té. Ara bé, crec que l'obligació dels polítics és intentar reflexionar sobre solucions que siguin possibles, que siguin finançables i que apuntin a objectius globalment sòlids, importants i sostenibles. Vull dir amb això el següent: al final, els objectius que hi ha, o hi hauria d'haver, rere una moció que parlés dels nens de 0 a 3 anys, i que impliqués en la seva argumentació el treball de pares i mares, crec que són els d'un treball que permeti una realització digne de la vida de les persones adultes que el fan, que sigui compatible i conciliable amb el tracte familiar pròxim amb els nens, especialment els més petits, pels quals la companyia dels pares és altíssimament més necessària que la dels mestres. Dit això després d'afirmar que el treball que fan els mestres en les escoles, com més petits són els nens, més important és en la formació de la seva personalitat. Per tant, creiem que la solució d'aquesta qüestió que avui es planteja aquí passa per damunt de la solució que tindrà amb els vots, naturalment els nostres també seran de rebuig a la moció. La solució passa per una veritable reestructuració del model de vida laboral i de vida educativa que tenim, que està quedant certament obsolet, que és víctima d'una ambició en la realització de beneficis econòmics en el món empresarial, en el món laboral, per sobre de tot seny i de tota mesura, i que en el món educatiu necessita d'un repensar els objectius de formació de les persones en l'edat més tendre veritablement important, sobretot en un moment en què, com s'ha dit també, el Partit Popular ha donat pas legislatiu a un tractament de la infància més jove, de 0 a 3 anys, que no té res d'educatiu i que té estrictament, en el millor dels casos, un sentit assistencial. Aquest és realment el pinyol de la qüestió, però hi ha altres aspectes que, tot i que s'han dit, el grup municipal Socialista voldria insistir-hi perquè creu que és important. Un és l'esforç econòmic que això representaria, i algú podria dir fent números "tampoc seria un esforç econòmic desmesurat". Però sí que és veritat una cosa, des del mandat passat, amb la responsabilitat del govern en mans del grup municipal Socialista sol, des d'aquest mandat amb unes responsabilitats compartides, i en aquest punt com s'ha vist, plenament coincidents, estem l'Ajuntament implicats en la construcció, no d'una, no de dues, sinó de tres escoles bressol: El Pont que acaba d'entrar en funcionament, la Mare de Déu del Mont, de la qual justament avui s'ha fet l'aprovació definitiva del projecte, i la nova escola que anirà junta amb la construcció de Mas Quintana. Realment aquest és un esforç gran, i convé recordar que tot i que en els darrers temps, la Federació i l'Associació de Municipis i la Generalitat han fet uns acords que milloren una mica el tracte econòmic que els ajuntaments reben quan fan aquest esforç, la veritat és que l'esforç gran recau sobre els ajuntaments, tot i que no són directament competents en aquesta matèria. Però bé, no és moment d'establir ara un debat de competències. El que sí és cert és que a dues escoles bressol municipals que ja fa temps que funcionen, i com s'ha reconegut i crec que és de domini públic i social amb una alta qualitat educativa, se n'hi estan afegint, perquè estem en ple procés, tres més amb un esforç econòmic veritablement important que s'ha de fer a costa d'altres objectius que aquest Ajuntament també pot jutjar prou interessants. En aquest sentit, el compromís que els grups de govern tenim amb la bona educació, l'òptima educació possible dels nens més petits, està altíssimament satisfet i no

dependrà d'una aprovació avui d'una ampliació de l'horari. Però bé, hem de dir que, i lamento reiterar aspectes que ja s'han dit, però crec que el grup municipal Socialista tenim les responsabilitats que té en Educació, ara i abans ho ha de dir, que certament, el plantejament de "guarderia" -entre cometes-, és un plantejament que està contra els nostres, i que, s'ha fet un càlcul aquí, de 8 del matí que un nen pot entrar en una escola bressol municipal, si s'aprovés aquesta moció podria quedar-se fins a les 7 de la tarda, i el càlcul real són unes hores desmesurades per un nen estar-se en una escola, per bona que aquesta fos. Per tant, hem de pensar quines són les maneres que sens dubte no passen per aquesta ampliació, i que sí que passen per una reestructuració de les relacions laborals, de les lleis laborals, i també probablement dels temps educatius, i aquí hem de dir, crec que ens ho poden dir tots a tots, que probablement en aquest moment ningú no té la clau per dir quin és l'òptim ús del temps educatiu. La Consellera d'Ensenyament n'ha parlat varies vegades de fer alguna resolució en relació a això, i ho ha anat postposant, ella sabrà per què; jo entenc que una part del per què és que realment ella tampoc no té la solució, i els altres haurem d'entrar en un debat obert de caràcter social i entre les administracions per veure quan i quant temps han d'estar els nens a les escoles, especialment els nens més petits. Però bé, finalment, deixi'm dir-li senyora Veray que això no exclou, i dintre de pocs dies hi haurà alguna notícia en aquesta direcció, que l'Ajuntament pugui oferir, als ciutadans que ho necessitin, d'una manera puntual i deslligant-la del que és simplement estirar l'horari de les escoles bressol, fórmules alternatives que permetin, per a finalitats concretes en dies concrets, opcions de tenir els nens de manera seriosament organitzada, i al dir seriosament inclou el joc, que pel nen és la cosa més seriosa que hi ha, però ben organitzades, que quedin en la ment de la ciutat que no són simples allargaments de l'escola com a magatzem o com a guarderia, que és frontalment contrari a la nostra posició.

Intervé la senyora Veray per deixar molt clar que la paraula magatzem o aparcament no ha sigut utilitzada ni pel seu grup ni per ella mateixa, sinó per altres Grups i en aquest cas ERC i PSC. El PP mai no ens hem mirat una escola bressol com un aparcament, o com un magatzem, sinó com el lloc on un infant passa aquestes hores; que no pot estar amb els seus pares perquè estan treballant. Aquí s'ha parlat d'onze hores que estaria oberta l'escola bressol, efectivament, però això no vol dir que l'infant s'hi passi onze hores, això vol dir que potser les persones que tenen un horari de tarda doncs poden estar més tranquil·les deixant només a la tarda el seu infant a l'escola bressol; també pot dir que un moment donat, en una reunió de feina, o que aquesta persona sortirà més tard del que havia de sortir, doncs pot estar tranquil·la perquè el seu infant estarà tranquil i ben cuidat amb els educadors de les escoles bressol. Per tant, no s'ha d'agafar l'extrem de dir de 8 del matí a 7 de la tarda, perquè tampoc és, a dia d'avui, que tots els infants que van a les escoles bressol municipals hi van a les 8 del matí, n'hi ha molts que hi van més tard, per tant no s'ha d'agafar l'extrem de 8 a 7 sinó que s'ha de mirar de facilitar en aquells moments puntuals que les famílies necessitin la tasca que es fa en les escoles bressol; també s'ha parlat aquí, i s'ha dit, que aquesta moció era oportunista. La veritat és que esperava que se'm digués de tot avui en aquest Ple, menys que aquesta moció era oportunista. La veritat és que jo crec que la bona fe o la bona intenció en aquest Ajuntament mai és dubte, no, però bé, veig que algun Grup sí que ha tractat d'oportunisme una cosa que jo crec que d'oportunista no en té res, sinó

que és una realitat social i una problemàtica social amb la que ens trobem cada dia. Per tant, a vegades potser confonem el que una persona parli de problemes reals a Girona amb l'oportunisme que ell creu, que en aquests moments, parlar d'aquest tema no convé. I una altra cosa, i volia deixar i especificar molt clar, com han pogut comprovar en aquesta moció, no es parlava de terminis, jo no els deia que s'aprovés i a més que es fes en sis mesos o un any. Jo simplement demanava que avui s'aprovés i que durant aquest període que tenim, perquè efectivament no arribem al curs escolar que ja ha començat, doncs es pogués parlar, es pogués dialogar i es pogués mirar de quina manera era més efectiva, si amb molts més educadors, si amb menys educadors, fent una fórmula que els pares també hi contribuïssin d'una manera simbòlica a la inversió que es necessita perquè aquesta ampliació d'horaris fos real. Per tant, jo crec que l'havia deixat molt oberta, i el meu Grup l'havia deixat molt oberta per parlar-ne, per parlar-ne i ser molt conscients que en aquest curs escolar no hi arribàvem i que havia de ser pel curs escolar de l'any vinent, i també parlar-ne perquè dels pressupostos que s'hauran d'aprovar de l'any que ve, i dubto que aquest ajuntament els prepari d'un mes per l'altre sinó que els deu estar preparant d'una manera continua, per tant tornar a recordar i recalcar molt que per nosaltres mai serà ni un aparcament ni un magatzem, senyor Mas això sí que li ben asseguro, que per nosaltres és molt important; que no cal agafar-se onze hores sinó facilitar a totes les famílies que puguin, portar el seu infant en hores que potser en aquell moment o aquell dia no li poden deixar, i dir, això sí, que deixem de comparar-nos amb d'altres ciutats, que no perquè València o Alacant, com s'ha fet referència aquí, estan igual que nosaltres, per tant ja estem prou bé. La meva feina en el Consistori de l'Ajuntament de Girona és treballar per Girona i els gironins, per tant el que jo vull i el meu Grup vol és que els gironins, les famílies gironines estiguin amb més bones condicions que a les que estan a dia d'avui. Per tant, no em compararé mai, ni faré comparatives mai de com estan els pobles del costat o a les comunitats autònomes del costat, perquè la meva feina a dia d'avui és vetllar per tots els gironins.

Ningú més no demana la paraula i, sotmesa la proposta a votació, es rebutjada per tretze vots en contra emesos pels grups municipals del PSC i ICV-EA, havent-se obtingut vuit vots a favor dels grups municipals de CiU i PP, i quatre abstencions del grup municipal d'ERC.

8.- PROPOSICIONS URGENTS.

9.- ACTIVITAT CORPORATIVA DE CONTROL:

9.1. MOCIONS A INCLOURE.

9.1.1. Moció que presenta el grup municipal d'ICV-EA sobre Operació Estany.

En les últimes setmanes estem vivint el darrer capítol de l'obsessió del govern espanyol per trobar "terroristes" islàmics dins de l'Estat que li permetin justificar la seva intervenció a l'Iraq i el seu suport incondicional a la política de Bush, tal com es va posar de manifest en d'altres procediments com l'Operació Estany.

L'11 de setembre passat va ser detingut al seu domicili de Salt Youb Saoudi, acusat d'un delict de "terrorisme" consistent en el fet d'haver presentat dues persones que més tard haurien editat unes octavetes contra l'estat algerià. Des de llavors, en Youb Saoudi es troba en presó provisional i se li està tramitant un expedient d'extradició per ser deportat a Algèria. La mesura de presó provisional ha estat recorreguda tres vegades davant del Jutjat sense obtenir cap mena de resultat i en aquest moment es troba pendent un recurs d'apel·lació davant la Sala Penal de l'Audiència Nacional. Després de la detenció i el darrer dia del termini legal per fer-ho el govern algerià va "formalitzar" la petició d'extradició a través d'una "nota verbal" al Ministeri d'Afers Estrangers espanyol. En aquest moment, el govern espanyol ha de resoldre sobre la continuació del procediment judicial d'extradició.

L'1 de novembre va ser detingut al seu domicili de Banyoles, Mohamed Benamoura, per tal de ser extradit a Algèria per complir una sentència de mort que li va ser dictada l'any 1998. El procediment de què deriva va ser un judici sumaríssim sense la presència dels acusats pel qual varen ser condemnades a mort 22 persones per la mort de dos policies. La majoria dels que en aquells moments van ser condemnats van ser amnistiats amb l'arribada al poder del president Bouteflika. Aquest no és el cas de Mohamed perquè ell es trobava fora d'Algèria en el moment de la llei d'amnistia.

En Youb Saoudi, que és pare de quatre fills, va fugir d'Algèria el 1998 per por de ser assassinat, de manera que els fets de què se l'acusa van ocórrer quan en Youb Saoudi havia arribat a Girona després de passar per Melilla, on Creu Roja el va emparar inicialment per tramitar el seu estatut de refugiat. Per al cas d'en Mohamed Benamoura cal entendre'l d'una manera semblant, atès que va fugir també l'Algèria com a refugiat polític, estatut que mai no li ha estat reconegut per part de l'Estat espanyol.

Els motius reals de la detenció cal buscar-los arran de l'arxiu de l' "Operació Estany", en Youb Saoudi conjuntament amb d'altres afectats van interposar una querrela contra José María Aznar i Ángel Acebes per totes les declaracions que van fer sobre els afectats en aquella operació i que van servir per "justificar" el suport espanyol a l'atac nord-americà a l'Iraq. A més, en Youb Saoudi i altres dels afectats van presentar una reclamació al Ministeri de Justícia demanant ser indemnitzats pels dos mesos que van passar injustament en situació de presó provisional.

A Algèria encara és vigent la pena de mort, la qual podria ser aplicada en aquest cas als nostres companys, malgrat que sembla evident que no se'l podria extradir perquè a l'Estat espanyol no és vigent la pena de mort. La decisió sobre els expedients d'extradició ha passat un primer tràmit judicial davant de l'Audiència Nacional, però qui en té la decisió final és el govern espanyol.

Davant de la greu situació generada pel govern del partit Popular, en què es fa una constant equació entre immigració i delinqüència, accentuada profundament per la falsa vinculació que intenta bastir cada dia entre món àrab i terrorisme.

Davant de la falta de consistència de les acusacions i el neguit que generen en les persones afectades i en tot l'entorn del qual formem part, aquest Ajuntament acorda:

“1. Expressar la seva indignació per la situació generada i per la constant criminalització de la immigració.

2. Manifestar el seu ple suport als encausats, i en especial a les sol·licituds que formalment es tramitin davant dels corresponents òrgans jurisdiccionals per a l'arxiu immediat de les diligències de l' “Operació Estany” i per a l'alliberament immediat de Youb Saoudi i de Mohamed Benamoura.

3. Sol·licitar al Ministeri de Justícia que en tot cas denegui l'extradició de Youb Saoudi i de Mohamed Benamoura a Algèria, un Estat on és vigent la pena de mort, així com que s'atorgui l'estatut de refugiat polític a Mohamed Benamoura.”

El senyor Olòriz vol dir en primer lloc que aquesta moció és presentada per ICV-EA, que defensarà els motius de per què l'han presentat, però la part propositiva ha estat consensuada entre el PSC i ICV-EA. El govern espanyol ens ha ficat en una guerra, i es diu que en tota guerra, el primer mort és la llibertat. Això ja prefigurava, a la preguerra, quan el passat 24 de gener, vint-i-dos àrabs que viuen i treballen a Catalunya, van ser detinguts i acusats de formar part d'Al Qaeda, a punt d'actuar teòricament amb armes químiques. Ràpidament, en aquest context de pre-guerra, de justificar lo injustificable, el govern central va aprofitar aquest fet per associar l'atac a l'Iraq amb aquestes persones, i contribuir a una política que criminalitza el món àrab. Aquestes persones, i una part important d'elles, catorze, van estar dos mesos en presó provisional, i dos més se'n van quedar quatre. Quan els objectius de la pre-guerra estaven coberts, el mes de juny, la investigació judicial va arxivar, després de demostrar que les anunciades armes químiques, trobades en escorcolls dels domicilis dels detinguts, no eren més que “Dixan”, no eren res més que productes de neteja, i també, no cal dir-ho, com a conseqüència de l'important mobilització popular exercida al carrer, lluitant contra una guerra que ens hi hem posat i que no volíem. El mes de juliol, els implicats en aquesta operació van presentar una querrela contra el President del govern espanyol i contra el Ministre de l'Interior, per totes aquelles difamacions que durant setmanes, aquests dos polítics van omplir tots els mitjans de comunicació. Alhora els afectats van demanar també les indemnitzacions que els hi pertocaven a l'Estat pel temps que havien estat indegudament a la presó. Desgraciadament, el govern central va instar el poder judicial per reobrir el cas, amb un procés més de manipulació que en els darrers temps hem vist del pes de la justícia per part del poder polític central. L'11 de setembre va ser el dia per les noves detencions i per l'obertura d'un procés d'extradició contra dos persones que viuen i treballen a Catalunya. Davant d'aquesta situació no podem restar indiferents, per la inconsistència de les acusacions, pel neguit que generen en persones que viuen al nostre voltant, i per tant, fem aquesta proposició de tres punts que espero que siguin votats per una àmplia majoria.

La senyora Veray manifesta que, com ha expressat en d'altres Plens, moltes de les mocions que es debaten en els plens d'aquest Ajuntament no tenen a veure amb

temes que afectin realment el que és la nostra activitat i la nostra feina a l'Ajuntament de Girona. Per tant, anunciar que el Grup Popular votarà en contra d'aquesta moció, i simplement puntualitzar dues coses: la primera és que nosaltres creiem, i creiem que s'ha de respectar, que el Poder Judicial i el Poder Legislatiu vagin en paral·lel; que el poder judicial i en aquest cas la justícia ha de treballar i nosaltres no som en cap moment jutges per dir que el que fa la justícia en el nostre país està bé o malament, per tant nosaltres confiem totalment amb la justícia d'aquest país; i segon, com es deia en l'exposició de motius d'aquesta moció, en la qual s'acusa al govern de criminalitzar la immigració, doncs dir que estic totalment en desacord i crec que aquesta frase és totalment desencertada dins d'una moció d'aquest Ajuntament, en cap moment el Partit Popular criminalitza la immigració, i quan es fa aquí referència a un delictes de terrorisme, sí deixar molt clar que el Partit Popular al govern d'Espanya, i el grup Popular a l'ajuntament de Girona, i qualsevol membre del Partit Popular de tota Espanya, lluitarà i farà tot el possible per lluitar contra el terrorisme que malauradament patim, sobretot aquí a Espanya i també a la resta del món.

El senyor Ferrer indica que es tracta d'un tema que està molt ben expressat en els antecedents de la moció i, per altra banda, no es tracta d'immigrants econòmics sinó que són refugiats polítics, la qual cosa cal distingir perfectament i, atès que podria semblar que el poder judicial no té res a veure amb el poder executiu, però jo sí que recordaré, i la meva memòria m'és absolutament fidel, la presència a la televisió del president del Govern Espanyol, que es deia Josep Maria Aznar i López, on va dir i afirmar que s'havien detingut unes persones perillosíssimes perquè se'ls havia trobat productes químics. Aleshores, si efectivament cal tenir fe amb el poder judicial, jo crec que el poder executiu no és ningú per incriminar, abans de ser jutjat amb un delictes. Per tant, nosaltres amb l'esperit que Catalunya és mare d'estrangers i Catalunya és terra de refugiats, l'asil que es mereixen aquestes persones, sobretot quan nosaltres anem sempre a favor de la vida i la vida de tothom, i aquí perilla la vida, i per això, que amb la mateixa tasca que nosaltres ens preocupem de la ciutat de Girona i dels fets que passen a les nostres terres, de la mateixa manera que dos senadors del partit Popular avui estaven a Florida perquè no fos condemnat a mort un ciutadà de l'Estat espanyol, per què si a Florida es demana que no hi hagi pena de mort, nosaltres aquí i avui, en el saló de Plens, també podem fer un crit a favor de la vida i contra la pena de mort. I per això, hi hem de posar tots els nostres mitjans, perquè els refugiats polítics trobin asil a la nostra terra.

El senyor Muntada vol mostrar el ple suport del seu grup a la proposta de moció presentada pel grup d'ICV-EA, considerant que és un tema del que els acords que es prenen són de prou rellevància com perquè ens pronunciem, i en aquest sentit sí que fem molt nostres els acords en el sentit d'expressar la indignació per la situació generada i per la constant criminalització de la immigració. És a dir, s'ha parlat de refugi, s'ha parlat d'asil, s'ha parlat del tema del poder judicial i del poder executiu, és a dir, la seva o no independència; hem parlat i hem sentit sobre la cultura bel·licista, que hem d'acabar amb aquest tipus de cultura i que no s'ha de fer seguidisme. I el que també hem de dir és que fora bo introduir o reforçar, en el sentit de reiterar la nova cultura dels drets humans. Creiem que és necessari reforçar aquesta idea dels drets humans, que no s'ha d'anar fent seguidisme, i compartim la proposta de moció presentada.

El senyor Del Pozo expressa que el grup Socialista votarà també a favor de la moció. Com s'ha dit, la seva part dispositiva va ser pactada o acordada amb el Grup d'ICV-EA i ho fa per les següents raons, algunes de les quals ja han estat expressades però penso que val la pena de reiterar.

En primer lloc, perquè darrere de tota aquesta operació, en la seva història poc clara, el que hi ha és una acció molt descarada, a parer meu i a parer del nostre Grup, d'intentar posar tota immigració, i especialment la immigració pobre, sota sospita, fins i tot com fos el cas, estigués més en una invocació de raons, de refugi i asil, però que també concorre amb la limitació econòmica de les persones i les famílies afectades. Entenem que aquest és un plantejament que pot acabar fent molt de mal, en primer lloc als mateixos immigrants, però en segon lloc, al país i a la seva cohesió social i política, per tant, tot allò que contribueixi i, evidentment, estigui mancat de justificació, situar la immigració sota els focus de l'acusació de perill de desestabilitzacions diverses, ens sembla negatiu, i per aquesta raó nosaltres votarem aquesta moció.

En segon lloc, hi ha una voluntat també de solidaritat que es desprèn d'aquesta moció, amb uns afectats que, certament han tingut problemes polítics greus en el seu país que, a més a més, per circumstàncies, no s'han pogut beneficiar d'una determinada amnistia i que podrien portar a la pena de mort, que és una pena evidentment intolerable en una civilització que vulgui fer avançar els drets humans, el 55è. aniversari dels quals celebrarem dintre de pocs dies, és intolerable que es pugui pensar en una extradició que pogués portar una persona a un país on pogués ser executat a la pena capital.

Finalment hi ha un altre punt que ens sembla important de remarcar. Aquí es podria pensar que hi ha una possible interferència amb la necessària autonomia del poder judicial. No hi és en absolut, perquè els termes de la moció està clar que són un ús de la llibertat d'expressió i manifestació i del dret a petició. Els tres punts comencen "expressar una indignació; manifestar un suport, i sol·licitar". Sobre l'expressar i el manifestar, certament no hi ha límit, és un país lliure i ho podem fer, i sobre el tercer punt, el dret de petició, és un dret constitucional plenament consolidat. Per tant, no hi ha interferència amb el poder judicial, i en qualsevol cas, sí que hi ha un exercici de compensació molt modesta i molt petita, perquè certament l'ajuntament de Girona difícilment pot compensar les accions del govern de l'estat espanyol, una acció de compensació respecte a unes actuacions polítiques que ens semblen molt lamentables del govern central en relació al sistema judicial espanyol. Jo només vull esmentar uns quants noms que estic segur que en el cap de tots abocaran el que per a mi està en la línia de l'abús del poder judicial. Una: l'actuació constant d'un Fiscal general que és veritablement escandalosa; en segon lloc: la reposició en el seu lloc de Jutge d'un senyor condemnat pel delictes més abobinable que pot cometre un jutge: prevaricació, el senyor Gómez de Liaño, que ha estat resituat altra vegada a la seva cadira de Jutge; en tercer lloc: la destitució del fiscal anticorrupció, i finalment, encara que aquesta no és una actuació directa sobre el poder judicial però sí és una actuació que connecta amb aquesta actitud i amb una posició molt dura del partit Popular en relació als temes de drets fonamentals, a la voluntat de penalització improvisada respecte a la iniciativa política d'un determinat polític de l'estat espanyol. Creiem que tot això configura unes accions que mereixen ser contestades i compensades amb tot respecte, tot, reverència cap.

Ningú més no demana la paraula i, sotmesa la moció a votació, s'aprova amb vint-i-dos vots a favor emesos pels Grups municipals del PSC, ICV-EA, CiU i ERC i tres vots en contra del grup municipal del PP.

9.1.2. Moció que presenta el grup municipal d'ERC de suport a la xarxa de dones contra la violència.

El propassat 25 de novembre va ser el Dia Internacional contra la Violència vers les dones, i en aquest sentit, el grup municipal d'ERC de Girona porta a acord del ple Municipal la següent moció:

Exposició de motius:

Les entitats que formen la xarxa de dones contra la violència, conjuntament amb les xarxes i les iniciatives de les dones d'altres països i continents, amb el manifest i la campanya d'enguany, insten a les administracions i autoritat locals, autonòmiques, estatals i internacionals que retin comptes sobre les seves actuacions i sobre el grau d'assoliment dels diferents compromisos presos en la lluita per l'eradicació de la violència contra les dones i la protecció de les víctimes.

Volen també contribuir al manteniment i a la millora dels corrents d'opinió públics que, a través de la defensa social de les víctimes i del reclam d'actuacions eficaces per als necessaris canvis socials, són una garantia imprescindible per eradicar la impunitat dels agressors i la violència que viuen milers de dones, a Catalunya i al món. Tenen especialment present la desaparició de dones a Ciudad Juárez (Mèxic), les agressions i abusos de les dones a mans de les seves parelles i exparelles a tot el món, la desprotecció de les dones immigrades al nostre país i l'assetjament i la discriminació laboral de les dones arreu.

Sabem que aquestes violències són un fenomen històric i cultural de les societats patriarcals. La violència masculina contra les dones és una manifestació generalitzada de la construcció i perpetuació de les desigualtats. També els moviments de dones i la seva lluita per combatre la desigualtat i la violència són un fenomen històric que els ha mobilitzat en defensa dels drets de les dones maltractades, que els ha portat a promoure i crear les primeres cases-refugi o a lluitar per aconseguir lleis eficaces. Aquestes han estat, però, iniciatives i lluites silenciades, igual que les diferents problemàtiques i les seves greus conseqüències.

És necessari donar respostes a la multiplicitat de situacions i seqüeles a les quals s'enfronten les dones en el procés de la violència. Els casos de violència domèstica no tenen una manifestació i una resolució puntual, no es tracta d'una agressió física, sinó d'un llarg camí de violència emocional i psicològica, econòmica i social que atrapa a la dona, desposseint-la, progressivament, dels seus drets fonamentals, fins i tot el dret a la vida. Per això, les respostes a la violència contra les dones han de ser múltiples (d'urgència, socials, econòmiques, ...), però sobretot de suport i acompanyament

especialitzat i de forma estable, i que reconegui el protagonisme de la dona, que la víctima és ella, i el risc en que es troba.

En els últims anys ja ha millorat el reconeixement social del fenomen brutal de la violència contra les dones. Però quan les campanyes se centren en la simple denúncia i la crida publicitària als canvis individuals, això no és més que la mostra de la manca de voluntat pública i política per a la transformació social i per a la dotació de recursos suficients.

Al nostre país, les dones que es troben i s'han trobat en situacions de violència domèstica i les organitzacions feministes implicades en l'ajut a les víctimes, malgrat ser un referent per a les institucions que en tenen responsabilitat, viuen les tràgiques conseqüències de la manca de recursos i constaten més canvis formals que reals. Sembla que hi ha recursos, lleis i declaracions, però no es corresponen a les necessitats reals, i les dones víctimes de la violència i els projectes d'ajuda s'enfronten, dia a dia, any rera any, a la manca de recursos humans i materials de manera que queden enormement limitades les possibilitats d'ajut i recuperació.

Com és que els projectes que han demostrat la seva eficàcia, no tenen recursos suficients per garantir la seva continuïtat? Com és que tantes dones víctimes de violència no troben l'ajut necessari? On van a parar els recursos econòmics que contínuament es declaren destinats a combatre aquesta problemàtica?

Exigim justícia i reparació dels danys ... Exigim polítiques que garantissin la qualitat de vida i la seguretat de les dones a Catalunya, Ciudad Juárez, Palestina, Colòmbia, Iraq, Afganistan i arreu del món.

Acords:

“Primer. Donar suport al manifest del 25 de novembre de la xarxa de dones contra la violència i a totes aquelles iniciatives promogudes pels col·lectius que tenen com a objectiu lluitar contra la violència de gènere.

Segon. Continuar impulsant, amb coordinació amb entitats i altres administracions, campanyes de sensibilització sobre la violència encaminades a aconseguir la tolerància zero a qualsevol tipus de violència fent esment especial a la violència de gènere.

Tercer. Reforçar la feina que des del nostre Ajuntament es fa amb l'Equip d'Intervenció en Famílies en situació de violència domèstica, continuar impulsant la tasca de detecció des dels Equips Bàsics d'Atenció Primària i les de prevenció que fa l'Equip Municipal de Promoció de la Salut.

Quart. Avançar en la definició d'estratègies per combatre la desigualtat per causa de gènere i impulsar la Comissió de coordinació Institucional en situacions de violència domèstica en el sentit de les conclusions de la seva 1ª Jornada del dia 24 de novembre d'enguany.”

El senyor Saguer diu que abans de fer una explicació del per què d'aquesta moció, voldria deixar constància de la voluntat del Grup municipal d'ERC de consensuar al màxim les mocions que presenten en aquest Ple, i que si d'aquesta voluntat de consens han quedat exclosos alguns Grups municipals, que entenguin que ha sigut només per premura de temps, que procurarem corregir en propers Plens.

El Grup municipal d'ERC presenta la present moció en motiu del Dia Internacional contra la violència vers les dones, i en suport a la xarxa de dones contra la violència. Sabem que la violència de gènere, la violència contra les dones, ha passat de ser un problema domèstic a ser un problema social. Tot i això, encara ha de ser un tema prioritari en la lluita contra la violència. La normativa que s'ha elaborat sobre el tema ha millorat la situació, tot i que és encara insuficient i per això els cal el suport de les institucions i de la ciutadania. Segons publicava un diari de la ciutat, el 25 del mes passat, un total de 128 víctimes de les comarques gironines han demanat protecció des de l'agost passat que va entrar en vigor la nova normativa sobre la violència domèstica. D'aquestes, han aconseguit protecció 101 persones, un 79%. Sabem perfectament però, que aquestes dades no són el reflex de la realitat, perquè una gran quantitat de delictes d'aquesta tipologia no són denunciats per les víctimes, principalment, sense generalitzar en cap cas, aquelles que viuen en sectors més deprimits o que pertanyen a cultures o ètnies específiques. La violència de gènere és una conseqüència de les relacions de poder desigual entre homes i dones, i de perpetuació d'unes actituds culturals basades en una consideració de les dones com a éssers inferiors i dependents. Per això cal una actuació en la legislativa, executiva i judicial de les administracions per promoure l'eliminació de la violència: que les administracions assegurin els mitjans econòmics, socials, educatius i jurídics per l'eradicació de la violència familiar i de gènere. Fer extensiva a totes les dones que denunciïn maltractaments la renda activa de reinserció, per tal de poder conservar la seva autonomia i dignitat personal, i que els mitjans de comunicació prenguin consciència d'aquesta situació i contribueixin a sensibilitzar els valors de la pau i la igualtat entre les persones. Per tot això demanem el suport dels grups municipals aquí presents.

El senyor Olòriz indica que, com ha dit el ponent, la voluntat d'Esquerra i la voluntat d'aquest equip de govern ha estat de poder coincidir en la part propositiva per fer el més unànim possible l'acord en un tema d'ampli abast. Tot i haver discutit sobre si era adient o no posar el manifest de la Xarxa de Dones com a explicació de la part propositiva, que això nosaltres li hem manifestat, el més important que hem valorat és el sentit, el sentit que portava a què avui debatéssim una moció d'aquesta magnitud, perquè tots volem una ciutat lliure de violència contra les dones. El 24 de novembre celebràvem en un espai municipal, La Mercè, la primera jornada de coordinació institucional de les comarques gironines amb un nombre molt ampli de col·lectius implicats debatien, i debatien críticament la situació del moment. El 25 de novembre, dia internacional per l'eradicació de la violència contra les dones, ens trobàvem, molts dels regidors avui presents en aquest Ple, amb moltes dones protestant, recordant, aquesta situació. Cal constatar, si m'ho permeten, cinc grans elements: 1. Que la violència contra les dones té el seu origen en unes relacions de poder històricament desigual entre homes i dones, que ha generat la transmissió d'estereotips i valors

culturals discriminatoris per les dones; 2. Que no hi ha cap poble ni país, això és una evidència, lliure de violència de gènere, doncs es tracta d'una lacra universal que està present en totes les cultures, en tots els nivells socials, culturals i econòmics; 3. Que la violència de gènere és una flagrant vulneració dels drets humans, i així ho hem de veure, no implica solament a les dones, i alhora és un impediment per assolir la igualtat i el desenvolupament de les dones en llibertat; 4. Que la violència domèstica és una forma especialment greu de la violència de gènere, i lamentablement ha restat durant molt de temps amagat; i 5. Que la violència de gènere, a més de destruir vides, dificulta l'exercici per part de les dones de la plena ciutadania, per això és evident que ho hem de tractar en aquest Ple de l'Ajuntament, i per tant, limita el desenvolupament i el progrés dels pobles. Però, volíem, en aquesta part propositiva, manifestar el compromís del govern de la ciutat, abans i ara, en aquesta qüestió; el compromís en facilitar recursos materials i professionals adequats, amb insatisfacció. Cal més, cal més pressupost, cal una llei que contempli molt més clarament al Parlament de Catalunya situacions com aquestes, però en aquest Ajuntament hi hem dedicat, hi dediquem, esforços, esforços en la creació de serveis específics per l'atenció de les dones en situació de violència domèstica; esforços en la tasca de detecció a través dels nostres serveis d'atenció primària; esforços en la formació dels professionals que estan intervenint en aquestes tasques i esforços en coordinar amb les altres administracions i amb el poder judicial, i amb les associacions de dones, una actuació eficaç. En aquest sentit és un bon moment per recordar algunes dades específiques dels nostres serveis. Durant un any s'han obert 94 expedients sobre aquest tema a 94 dones, i 47 menors, víctimes presencials. S'han fet un total de 661 entrevistes, 447 entrevistes individuals a dones, 129 a menors, i 55 entrevistes conjuntes amb la xarxa de suport. En aquest sentit, a més, hi ha una majoria de dones autòctones en aquesta situació, i de totes les classes socials de la ciutat de Girona. Per tant, això ens obliga a reforçar els mitjans, perquè com aquí es deia, i els nostres serveis confirmen, probablement sols aflora un 10-15% de la realitat. És important per tant en aquest sentit que tots hi esmercem esforços coordinats, recursos i suports, econòmics, socials i morals. En aquest sentit ens sembla oportuna la part propositiva que entre ERC i aquest equip de govern hem pactat.

La senyora Veray manifesta que el regidor d'ERC ha començat la seva intervenció lamentant; un tema tant important com és la lluita contra la violència domèstica, la violència de gènere, hauria d'haver estat una moció pactada per tots els grups polítics d'aquest Consistori. Crec que és un tema capdalt i en el qual tots hi estarem d'acord. El que és molt important és que hem de fer tot el possible per resoldre la situació que tenen moltes de les víctimes de violència domèstica i que hagués sigut bo poder-la consensuar, però bé, espero que en qualsevol altre moment, un altre tema capdalt com aquest, si per temps, que ha dit que era per premura de temps que no ho havien pogut consensuar, doncs que ho poguéssim fer.

Des del Grup Popular estem totalment d'acord amb la moció que es presenta avui aquí. Com ja he dit abans, qualsevol cosa que es pugui fer per la lluita contra la violència de gènere és bo. La veritat, tot allò que s'hagi fet i tot allò que es faci en el futur, ha d'estar englobat dins d'una millora de la situació de violència de gènere. S'ha comentat, i ho ha dit el senyor Olòriz, que potser és un 10-15% la realitat que realment aflora o que realment arriba d'aquesta violència de gènere. Per això jo crec que és molt

important, és un petit matís de l'exposició de motius. Totes les campanyes que s'han fet i que se centren amb que la gent, perquè no solament són les dones, també hi ha algun home que pot patir violència domèstica, i en això no vull fer discriminació, doncs aquestes campanyes que s'han fet perquè es vagi a denunciar aquesta violència que es pateix, nosaltres volíem mostrar, no el nostre desacord, perquè l'esperit de la moció és el que és i el compartim, però sí que totes aquelles inversions que s'hagin fet en campanyes publicitàries, en campanyes en les quals se li diu a la persona que està patint els maltractaments, que els denuncia, doncs són ben emprats, perquè un dels problemes reals que trobem avui en dia és que molta gent que pateix maltractaments, per por a les represàlies que li pugui causar aquest maltractament, doncs no el denuncia. El primer pas per poder realment saber en quina situació estem de violència de gènere a la nostra societat, és que tothom com a mínim ho denunciï per poder-ho tenir present. I l'altra, i aquesta sí que crec que és una gran tasca que hem de fer entre tots, és el poder detectar abans de què arribi a un final malaurat per la persona que pateix maltractament, poder-lo detectar abans per poder eradicar aquesta violència de gènere i per tant, millorar la situació. La violència de gènere no només destrossa la vida de qui pateix la violència o maltractament sinó que destrossa la vida de la família, dels nens si té fills, o dels pares quan veuen la situació del seu fill o filla. Per tant, és una cosa que hem de tenir tots molt clar, que volem lluitar contra la violència de gènere, per tant jo crec que és molt important que avui haguem, no crec que debatut, sinó parlat d'aquest tema en aquest ajuntament, i així ho hauríem de fer en tots aquells temes capdals, com és la violència de gènere, que ens importa a tots.

La senyora Riera diu que començarà recollint favorablement l'excusa que el senyor Saguer ha manifestat en el principi de la seva intervenció, lamentant que es pogués interpretar que per part del grup proponent, ERC, hi hagués hagut volgut la intenció d'excloure algú d'aquesta proposta d'acord. Vostè ha aclarit amb la seva intervenció que no era així, crec la seva afirmació i per tant, res a dir. Deixi'm que li afegixi per això, que al meu Grup municipal li agradava més la moció original. Ens semblava que eren més adients els acords que proposaven en la moció original amb el text de la proposició, de la justificació de motius; i sobretot després d'haver sentit alguna de les intervencions per part del senyor Oldriz, que està ara en el govern. Inclús m'ha semblat que, aprofitant aquesta moció que respon a una causa que a tots ens preocupa, quasi hi havia més la voluntat de fer-se autobombo, de que ja es fan les coses bé, que no pas emfatitzar el que crec que era la voluntat del Grup proponent, que era posar en evidència la lacra que representa encara en la nostra societat la violència de gènere, però bé, si vostè l'accepta, que és el proponent, i l'han presentat així, doncs el meu grup municipal els hi votarà a favor.

Deixi'm només que afegixi una qüestió, que és una reflexió. El dilluns passat se celebrava el Dia Mundial contra la Sida. Avui el senyor Oldriz va amb el llaç vermell, que penso que bé, que és un bon suggeriment -quan li he vist a vostè l'haguéssim pogut també visualitzar d'altres d'haver-hi pensat-, però és important que ens fem ressò d'aquestes qüestions. Algunes ONG i moltes administracions van parlant de la importància, sobretot amb el tema de la sida, de la prevenció; i alguna ONG, menys, estan insistint amb que l'única manera de lluitar de manera contundent i rotunda contra la sida és amb una vacuna, perquè la malaltia s'estén a tal velocitat que les mesures de

prevenció, tot i fer-hi alguna cosa, les mesures d'educació són insuficients per aturar la dimensió del contagi d'aquesta pandèmia. Per què parlava de la Sida si estem parlant de violència domèstica? Ara ho associaré. Perquè jo penso que a més a més dels acords que avui aquí proposen, la violència domèstica també necessita d'una vacuna igual com la Sida. La violència domèstica, la violència de gènere també necessita d'una vacuna, i aquesta vacuna es diu Educació. Perquè he sabut, ho han dit portaveus que m'han precedit, que la violència de gènere es té bàsicament perquè hi ha un concepte ancestral de relació de domini. Ningú no agredeix a aquell que considera que és el seu igual, i quan s'agredeix un home envers una dona, que és la majoria de violència, parteix de què és superior; és -perdonin la frase en castellà però és que és més encertada- "la maté porque era mía". O sigui, parteix d'una situació de domini. Contra aquesta situació de domini ancestral només hi lluitarem amb mesures de profilaxis, per descomptat, amb mesures de prevenció, però bàsicament, a mig termini, amb mesures d'educació, i les mesures d'educació, vull aprofitar la circumstància per valorar positivament, aquí els hi faré jo l'autobombo, la campanya que s'ha engegat des de l'Ajuntament d'intentar traslladar a les escoles aquest debat i que TVG se'n fa ressò, de que es busca a tú, com participes tú, com treballes, bé, són petites tasques educadores molt senzilles però que visualitzen quelcom tant senzill com a casa nens i nenes poden col.laborar. També és una manera de treballar contra la violència domèstica. Jo voldria avui que agaféssim tots plegats, que en funció de les responsabilitats i de les competències que tenim, fóssim capaços també de ser sensibles amb molts petits missatges subliminals que dia a dia van fent un gota a gota en el que encara sempre la dona queda per sota d'un home. A ningú li estranya que en un mitjà de comunicació públic, quan hi ha debats, de manera molt freqüent, els tertulians només siguin homes? No s'entén el missatge subliminal que hi ha darrere aquesta realitat? Per parlar de coses importants hi ha els homes, i per parlar de moda ja poden anar-hi les senyores. Quantitat d'exemples. O en quants programes televisius les senyores hi són d'hostesses, i si ensenya pitrera i cuixa encara millor, cervell no cal que en tingui. La violència de gènere es cultiva també en moltes actituds en la nostra societat de manca de respecte vers la dona. Amb aquesta reflexió no es pretén descobrir la sopa d'all, ni molt menys, però era una aportació a més a més sobre el que no s'ha dit i que penso que la suma de tot plegat ens pot servir per refermar també des d'aquest Ajuntament, per descomptat, el nostre compromís i la nostra voluntat de donar-nos mai per satisfets per aquest tema mentre hi hagi una sola dona agredida en la nostra societat.

La senyora Pia Bosch diu, en nom del Grup Socialista, que no abundarà en els arguments que s'han donat en relació a la lacra que suposa la violència domèstica per la nostra societat. La part expositiva de la moció és suficientment explícita i, a més a més, els diferents grups han fet també referència en aquest punt, però donat que a la moció s'expressa concretament la necessitat de retre comptes, ho hem anat fent sempre; ho ha fet ara fa un moment el senyor Olòriz en nom de l'equip de govern, però ens sembla que retre comptes vol dir retre comptes una mica en general i per tant, afegir algunes coses. Estem d'acord també amb la necessària resposta múltiple a la problemàtica de la violència de gènere, i estem d'acord també amb un tema que ha explicitat la senyora Riera, que és la necessitat d'anar fent prevenció. És en aquest sentit de retre comptes que ens agradaria puntualitzar algunes de les accions que s'han anat fent en els darrers

anys en aquesta tasca de l'Ajuntament, que és una tasca per altra banda, reconeguda àmpliament. Per una banda, en la creació de serveis específics en els quals ja hi ha fet referència, com deia ara el senyor Olòriz, també afegir-hi un servei complementari del servei d'assistència, que és el servei que reforça la seguretat de les víctimes, el servei de tele-assistència que complementa el servei d'atenció, que és un servei que ara també està a punt de complir un any i és extraordinàriament ben valorat per les persones usuàries, i volíem fer èmfasi en el tema de la prevenció. En el tema de la prevenció vostès saben que portem molt de temps fent diferents plans d'igualtat, no els cansaré aquí amb el record de tots i cadascun, però sí dir que en el Pla d'Igualtat, que va tenir el suport de la Unió Europea, que van tirar endavant fa 4 anys, i que va tenir una àmplia participació ciutadana en l'establiment dels diferents projectes i propostes que es van fer, es va recordar la necessitat de fer prevenció, i és en aquest sentit de la prevenció que també es van engegar diferents iniciatives. En recordaré només dues: una és un recurs educatiu que s'està fent en diferents instituts de la ciutat des de fa tres anys i en el qual es fa molt èmfasi en el tema de la igualtat, i es fa molta prevenció de la violència en les relacions entre gèneres, i també la campanya que s'està portant a terme en aquest moment, que és una campanya que nosaltres l'hem considerat des de sempre preventiva, i així ho considera també el President de la Comissió del protocol de la violència de gènere, que ha participat en l'elaboració de la campanya en aquests últims anys. Ha sigut una campanya d'una llarga preparació, però finalment tenim la satisfacció de veure-la al carrer. Per tant, doncs, afegir-nos en aquesta manifestació i rendir comptes. Dir també que ja ens agradaria que tothom retés comptes en aquesta situació i que ens sembla que el govern de la Generalitat, de qui serien competència alguns dels serveis que ara està duent a terme l'Ajuntament, com seria aquest servei d'atenció directa, va aprovar un Pla en el seu moment molt ambiciós, però en moltes de les seves actuacions no s'han portat a la pràctica, i ens agradaria també en aquest punt demanar que el govern de la Generalitat sigui el proper que surti després de tot el procés de pactes que s'està portant a terme aquests dies, sigui més sensible i sigui realment més efectiu en les accions directes de lluita contra la violència domèstica.

Ningú més no demana la paraula i s'aprova per unanimitat.

9.2. PRECS I PREGUNTES.

El senyor Ferrer demana informació sobre la següent matèria: Sembla que a la ciutat de Girona, a l'Ajuntament, hi ha una xarxa de fibra òptica que connecta diferents instal·lacions d'ordre municipal que poden anar des de la policia municipal fins a la Casa on estem ara, o fins a la biblioteca Ernest Lluch, etc. És cert, senyora Presidenta, que no fa més d'un any, o un any i escaig, que es va fer en aquesta xarxa de cable de fibra òptica, una línia que va fins a la Biblioteca Ernest Lluch, i ara s'ha de treure perquè s'hi ha de fer un pàrquing en el carrer de la Creu?

La senyora Soler vol formular un parell de preguntes ràpides: La primera, recullo les queixes que ens han fet arribar molts ciutadans i que fa referència al pont de les Peixateries Velles. Ja fa temps que les travesses de fusta que formen el terra del pont es mouen, provocant quan s'hi passa un soroll exagerat que molesta als mateixos que

caminen, als visitants que s'hi estan fent fotos, i per descomptat, als propis veïns. Desconec perquè no s'hi ha posat remei i si tenen previst arreglar-ho.

Això és un cas que em va passar a mi personalment però també vull fer-lo públic aquí al Ple. Després de telefonar al servei de recollida selectiva perquè passessin a recollir una cuina que s'havia de llençar, la resposta va ser que fins al cap de 20 dies no podien venir. Vaig preguntar per què tardaven tant i em van respondre que semblava que tots els gironins ens havíem posat d'acord en treure els trastos els mateixos dies. Vaig entendre per què en moltes ocasions trobem objectes grans al carrer, com somiers, matalassos, o fins i tot algun sanitari. Fins aquest moment pensava que hi havia alguns ciutadans amb actituds poc cíviques, però crec que no és aquest el problema, sinó que la gent se n'atipa de tenir trastos grans que s'hagin de llençar més de 20 dies a casa. No creuen que potser s'hauria de reforçar o agilitar aquest servei?

El senyor Bagué formula un prec en relació al sector de l'Institut de Santa Eugènia, i fa referència a dos problemes que s'hi han detectat. Un d'ells és el trànsit, i l'altre és el tràfic. El trànsit seria que, crec que és avui mateix, o sinó fa molt poc que s'ha produït, l'obertura del carrer Enric Marquès, o en tot cas es preveu imminent, i amb la connexió cap al sector Sant Narcís, un problema que ja hi havia als entorns d'aquest institut, que era l'excés de velocitat. Es pot veure agreujat per aquest motiu que els comentava, i sobretot tenint en compte que és un institut valdria la pena que es tingués en compte a l'hora de posar-hi dispositius de la Policia Municipal o les mesures que vostès com a equip de govern creguessin adequades. I el segon problema, que és el del tràfic, sembla que tot fa apuntar que fa temps, la mateixa comunitat educativa, veïns de l'entorn d'aquest institut, han donat trasllat d'una queixa reiterada del sentit que sembla que hi ha traficants de substàncies estupefaents o de drogues de qualsevol índole molt proper a aquest institut. En aquest sentit, el prec també era perquè en el marc de la Junta de Seguretat Local s'articulessin les mesures que es poden preveure per evitar aquest fet.

El senyor Joan Bosch fa un prec i una pregunta en relació a un mateix tema. Recentment hem conegut, s'ha fet pública, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya respecte l'assumpte de les botigues Aurgi de l'estació de Renfe, que confirma la sentència de primera instància d'un tribunal de Girona, contenciós-administratiu, i que ratifica la nul·litat de ple dret a les llicències atorgades en el seu moment per l'Ajuntament de Girona.

En primer lloc, un prec: com hem pogut comprovar, aquesta sentència no anava en el punt de l'ordre del dia d'assabentats. S'han efectuat consultes amb el Secretari d'aquesta Corporació i ens diu que és costum, en aquest sentit, de la Secretaria, de no incorporar aquestes sentències de ratificació d'un procediment anterior, perquè sembla que no afegeixen res més que hagi de ser conegut. Jo personalment crec que no seria aquest un criteri que s'hauria de mantenir, i penso que milloraria bastant la informació dels regidors d'aquest Ple si s'incorporessin per sistema totes les sentències i pronunciaments judicials. Perquè sí que afegeixen més informació. Per exemple, en el cas de la sentència de Botigues Aurgi, el que s'està afegint d'informació que no teníem és que la sentència ja és ferma, és a dir, no hi ha d'haver cap altre pronunciament judicial. Per tant, sí que malgrat reiterar el que diu el Tribunal de primera instància,

estem afegint un plus d'informació que jo crec que tots els regidors tenim dret a conèixer. Si més no perquè per exemple en el cas de botigues Aurgi ens hem assabentat de la sentència perquè s'ha publicat en algun mitjà de comunicació, però jo crec que no estaria de més de canviar el criteri o de valorar que es pugui canviar aquest criteri i d'incorporar per sistema totes les sentències judicials que afecten a disposicions i actes emesos per aquest Ajuntament. Jo crec que no estaria de més.

I respecte aquest mateix tema, una pregunta molt concreta: tenint en compte el sentit de la sentència respecte la nul·litat de les llicències atorgades en el seu moment, quines actuacions es pensen iniciar a partir d'aquesta sentència, si és que ja s'han efectuat algunes actuacions o si és que en tot cas, a Botigues Aurgi o Renfe, si ha iniciat algun procediment per legalitzar aquesta situació.

El senyor Muntada es refereix a l'abocament d'aigua del carrer Cerverí. El passat mes de setembre, CiU, el meu company Joan Bosch, va formular una pregunta en relació a l'abocament d'aigua que es produeix en un edifici en construcció al carrer Cerverí, i que provenien, i en el seu cas provenen, d'una filtració d'aigües subterrànies i que aboquen directament al clavegueram. Se'ns va dir que amb un o dos mesos es resoldria. Havent-se ja pràcticament complert el termini que en el seu dia se'ns va manifestar, el que sí voldríem conèixer és si s'ha pres, i en el seu cas quina ha estat, la mesura en referència a la qüestió que en el seu dia fou plantejada.

La senyora Riera formula dos precís i una pregunta. Primer prec: agrairia sisplau que analitzessin -i jo els n'hi parlaré d'una en concret que he pogut constatar- i fessin el meu prec extensiu, sobre aquests "mupis", em sembla que així es diuen tècnicament, que són aquests cartells de publicitat lluminosa, que alguns estan col·locats de tal manera que treuen tota la visibilitat de circulació. En concret n'hi ha un que ha provocat reiterats accidents, sortosament lleus, però abans que n'hi hagi un de gros, és el mupi que està en el carrer Migdia cantonada Emili Grahit; venint del Migdia mirant cap a la plaça Mercat, si vols girar cap a l'Emili Grahit, aquell en concret treu tota la visibilitat. Hi ha hagut atropellaments lleus, però abans no passi una desgràcia grossa jo crec que això s'ho han de mirar, i de pas, aquest ho he pogut constatar malauradament jo mateixa, però de pas valdria la pena d'analitzar si n'hi ha d'altres, aquests plafons són molt grans, que estiguin en iguals característiques i no treguin visibilitat. Crec que hem de fer el possible per evitar riscos que almenys són previsibles. Un altre tema és un prec que també l'he reiterat, però veig que no funciona. Avui encara amb motiu dels noms que posaven a carrers, ha sortit per part de l'equip de govern la possibilitat de reconeixement al gran poeta Miquel Martí Pol, de dedicar-li, a més a més de la plaça, una escultura. Jo lligo aquest tema amb que està bé que tinguem voluntat de fer escultures, però abans de fer aquestes noves hauríem de tenir molta cura de les ja existents. El monument a Salvador Espriu de la plaça Salvador Espriu està en estat lamentable continu. El vagin a mirar aquest vespre i està ple de guixades. Ja se que en som víctimes tots plegats d'aquesta insensatesa, però crec que s'ha de fer un esforç significatiu de, contra aquest gamberrisme tan barroer, actuar-hi en amb contundència, vull dir tapant-ho i netejant-ho tantes vegades com calgui, i sobretot escultures que són tan significatives pel que tenen de valor en sí i per la ubicació on es troben.

La pregunta seria: els mitjans de comunicació aquests dies es fan ressò de que els marxants expressen la seva preocupació amb l'arribada de l'hivern de l'actual emplaçament, que és una reivindicació llarga, històrica i que no s'acaba de solucionar i que quan arriba l'hivern s'agreuja; s'agreuja perquè la ubicació a les Ribes del Ter, amb temps de fred i humitat, per molts d'ells es considera molt negativa. Les queixes saben vostès que han anat a més, que estan dient que molts marxants, els dimarts en concret, ja no paren, que consideren que el negoci els hi està mermant, i jo voldria saber si amb les converses amb la regidora responsable de l'àrea han arribat a algun acord o si té alguna voluntat de buscar-hi alguna solució.

La senyora Alcaldessa, respecte el que planteja el senyor Ferrer de la xarxa de fibra òptica, diu que és cert que hi ha diferents edificis municipals lligats ara en aquests moments amb la xarxa òptica, i la preocupació que té sobre la biblioteca no cal perquè no s'ha de treure; el que es farà seran uns canvis, els que s'hagin de fer, de serveis, com pot ser el gas o d'altres que estiguin emplaçats en algun lloc que cal retocar-los, entre els quals si hi ha la fibra es farà, però això no vol dir que ens quedem sense gas ni sense fibra ni sense electricitat.

Pel que fa a la senyora Soler, sobre el pont de les Peixateries, sí que és cert que és un pont on les fustes, amb els estats d'humitat, de fred, de calor, van canviant, i aquest moviment a vegades sí que fa més fressa. Ja hi vam fer una operació, perquè relliscava, i si s'hi ha fixat, ja hi ha una capa; haurem d'anar-ho ajustant i abans de l'estiu que ve, s'hauria de pintar. Respecte a la recollida selectiva, potser li van dir aquest dia i en aquest moment el tema dels 20 dies. Hi ha un servei de recollida, de trastos com vostè diu, però hi ha una altra cosa que hem fomentat i fomentarem encara més, que és anar a la deixalleria. Això és molt important. La deixalleria, que precisament, a partir del dia 15, si no ho recordo malament, amplia horari; no tancarà el migdia, s'obrirà fins a les 8 del vespre i fins i tot els diumenges hi haurà unes hores. Aquí, el que s'ha de fer fonamentalment és donar informació, cal una col.laboració ciutadana, i amb els trastos grans, quan un té un aparell, hem de procurar anar a la deixalleria, i en aquest sentit és veritat que a vegades veiem masses objectes al carrer però jo diria que és més potser perquè l'esforç aquest d'anar-lo a dur a la deixalleria no es fa. Llavors, a vegades hi pot haver coincidències, normalment no són tants dies, poden ser uns 8 o uns 10 perquè queden amb el dia i hora, però podria ser que hi hagués hagut alguna coincidència.

Respecte el prec del senyor Bagué, n'informaré en relació al trànsit. És un tema plantejat. Precisament, jo havia fins i tot anunciat la possibilitat de ja obrir la part des d'aquesta rotonda gran fins a la plaça de Salt a Mas Xirgu, i no ho hem fet perquè falta acabar d'instal.lar, primer el que és l'enllumenat, doncs no podem obrir una via així sense que hi hagi llum, perquè ara hi ha el tema del transformador que s'ha d'acabar de polir, i fins que no hi hagin els semàfors col.locats, semàfors que aniran prop d'aquests dos centres educatius, un en direcció a Mas Xirgu, l'altra en direcció a l'Institut. Allà hi haurà una senyalització semafòrica. Fins que això no funcioni, no obrirem, perquè és una necessitat de que cal fer-ho, i això està en el projecte i en aquests dies s'està ultimant per la instal.lació per a millorar, enlentir el trànsit, almenys que hi hagi prudència. I respecte aquest possible tràfic d'estupefaents, aquest és un tema que preocupa. Tenim contacte molt freqüent amb la direcció del centre, sàpiga que s'hi ha

anat varies vegades i ara ja hi ha el costum, entre el regidor que va en el consell escolar, serveis de la policia municipal, i fins i tot li diré amb alguns parts i en aquells sectors hem pogut detectar, i no només detectar sinó que actuar. Intentarem fer-ho si cal reforçant i parlant sobretot amb el centre, perquè és molt bo tenir aquesta connexió, i potser fins i tot més sovint si cal.

Senyor Bosch, respecte el prec de les sentències, sí que és cert que no anava l'assabentat, i que molt bé el van informar. No les hem dut mai en aquest apartat, ho analitzarem, no és per amagar res, dons això es va saber en el seu moment, quan ha sigut ferma; no veig la necessitat quan n'estem tots d'informats. I respecte a les accions, executar la sentència. Aquí, el que s'ha de fer seguint una mica el fonament de dret de la mateixa sentència i proposa la possibilitat de la redacció d'un Pla especial, perquè la mateixa sentència fa referència a un moment determinat, quan es va donar. Aleshores, amb un nou planejament s'obra aquesta via i nosaltres actuarem per complir aquesta sentència en aquesta línia.

Respecte a la Senyora Riera amb el tema dels mupis, té raó. De tant en tant fem un repàs, i ja n'hem canviat alguns per motius d'aquest tipus. N'hi diré un altre que també hem de canviar, que aquest no és tan potser de risc pels vehicles, però sí entre vianants, un que està davant de l'Hospital Santa Caterina. Dóna la casualitat que és al mig de la vorera perquè al costat hi ha un jardinet i aparcament. S'han d'anar analitzant, mirant, i anar fent els canvis quan realment dificulten, o al vianant com és aquest cas, o d'altres. I respecte el manteniment d'escultures, és cert, nosaltres tenim un programa de manteniment, però no és tant com el que desitjaríem; se que aquesta està malament, en tenim d'altres; fa poc n'hem netejat dos o tres, i netejar una escultura s'ha de fer amb més cura que despintar una paret i també hem de buscar gent que en sàpiga, i depèn del material també de l'escultura. Respecte una escultura a la plaça Martí i Pol, aquí hi ha hagut una proposta del senyor Mas, i jo vaig dir que recollíem una idea. Ja ho anirem veient.

I respecte el tema que ha plantejat el senyor Muntada de l'aigua del carrer Cerverí. És un problema recurrent, no se si el senyor Pluma té alguna novetat d'última hora.

El senyor Pluma diu que està vist que els mecanismes proposats no funcionen. Si no recordo malament l'empresa està requerida per evacuar les aigües cap al medi, que actualment no està fent, i no recordo en aquest moment en quina data el requeriment acaba. Els serveis jurídics de l'Ajuntament han elaborat una resolució en aquest sentit.

I respecte als marxants, la senyora Pia Bosch diu que li sap greu que sigui tant tard, perquè és un tema relativament llarg. Hem tingut en els últims mesos una reunió mensual amb una de les associacions que agrupen els marxants amb l'associació de marxants. Són reunions llargues, són reunions de més de dues hores, per tant es tracten temes diversos, la última va ser el dimecres de la setmana passada, i tenim previst per al divendres d'aquesta setmana una reunió amb una altra de les associacions, la segona en número de membres associats, que és el gremi de marxants, i per tant, és un tema que s'està tractant. M'agradaria dir-li que el que va sortir en un determinat mitjà de comunicació no era fruit de què els marxants haguessin anat a buscar el mitjà sinó al contrari, el mitjà va anar a buscar als marxants, i llavors, potser sí que el titular era una

mica aparatós. El mitjà no va contrastar amb l'Ajuntament, cap dels mitjans ha vingut a contrastar amb l'Ajuntament la informació, i per tant, han publicat el que els hi ha semblat i tampoc m'he dedicat a perseguir-los. Em sembla que si volen alguna informació de l'Ajuntament ja la poden venir a buscar. La realitat és que no són 100 els marxants que han plegat en els últims anys des que es va anar a les Ribes, són 64 si no recordo malament, i ha estat un procés d'anar plegant i l'Ajuntament no ha volgut donar el mateix número d'altres. Nosaltres tenim una llista d'espera que ara té unes 70 persones apuntades perquè està tancada, no es permet apuntar més persones a la llista d'espera; si aquesta llista estigués oberta n'hi hauria, li dic de debò perquè jo he rebut moltes visites de gent demanant per anar a parar al mercat, i n'hi hauria prop de 160, n'estic convençuda, això són les dades que m'han donat de peticions que no s'ha estimat per entrar a la llista d'espera. Per tant, hi ha una política de reducció del número de parades i ampliació del número de metres des de fa uns anys. Primer perquè el mercat ocupi un espai raonable i no passi per la zona de darrera del Palau de Congressos, etc., perquè hi ha d'haver també una facilitat de la mobilitat de la gent que va a comprar i dels propis marxants, i després perquè les parades molt petites no permeten fer una oferta de major qualitat i per tant, s'ha anat tenint una política molt clara en aquest sentit. Quan es va anar al Güell, a la zona de les Ribes, es va intentar que les parades tinguessin una mica més d'espai, que si algú fa una millora se li pogués estimar aquesta millora i en canvi que ni hagi tantes parades petites, i per tant, la llista d'espera que és viva, cada any tothom ha de renovar la presentació del seu IAE i les condicions que ha de tenir, és una llista viva de 70 peticions que estan en llista d'espera. Per tant, no és cert que el mercat de Girona estigui en crisi per aquest motiu. Sí que és cert que els mercats en general, en poblacions com Girona que té una oferta comercial molt important, estan en un moment de transformació i per tant han d'anar transformant la seva oferta i és un tema més complex que s'hauria d'explicar. La diferència entre els preus de mercat avui en dia i el de les botigues no és la mateixa que 10 anys enrere, i per tant, hi ha tota una sèrie de coses que, no em voldria allargar aquí, però que mereixen tota una reflexió i una consideració. Les associacions estan disposades de treballar amb aquest tema, i el que estem negociant ara no és el canvi d'emplaçament. Tenim una llista de cinc punts sobre els que estem treballant, que bàsicament es fixen amb la promoció del mercat, amb la millora de les condicions de l'espai, a l'estiu ja vam millorar el rec que es feia i l'associació reconeix que això va ser una millora, el rec de la zona de sota els arbres perquè hi hagués menys polseguera a mig matí, a l'hora de calor; s'han començat a fer unes altres millores concretes, un canvi d'emplaçament de les parades que estaven al final i que també tenien més pols a l'estiu, etc, i per tant, és un tema sobre el que estem treballant. Jo crec, i així ho vaig dir en l'únic mitjà de comunicació que em va venir a preguntar, que era una ràdio, ara em sap greu no recordar quina ràdio, que no es pot parlar de que estiguem en crisi, ara bé, sí que és veritat que l'associació té un estil a l'hora de comunicar les coses que a vegades és una mica, em sap greu que avui no hi hagi el President que tantes vegades tenim aquí present, és una mica vehement en les seves explicacions, diem-ho així. En tot cas, no crec que es pugui dir que estem en una situació en absolut de crisi; estem en unes negociacions obertes, intentant tancar un acord sobre el tema de la promoció, una promoció que consistiria amb una senyalització vertical i a més a més una promoció d'uniques bosses i d'uniques enganxines, però sempre parlant del mateix emplaçament. Per

tant, hi ha diferents temes que s'estan tractant, i l'emplaçament és un tema que jo crec que està bastant fet. Hem de fer un edifici de serveis, diferents coses i jo crec i espero que ens acabarem entenent.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar es dona la sessió per acabada. Són dos quarts i cinc minuts de dotze del vespre.

L'ALCALDESSA,

EL SECRETARI,

La present acta, transcrita en paper segellat per l'Ajuntament, números 10318 a 10349, ha estat aprovada en sessió plenària celebrada el dia tretze de gener de dos mil tres.

Certifico,
EL SECRETARI,